

OUR LIFE НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ З 1944 РОКУ
PUBLISHED BY UNWLA, INC. SINCE 1944

2 • 2023
БЕРЕЗЕНЬ-КВИТЕНЬ
MARCH-APRIL

НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки
вісім разів на рік

Головний редактор: Романа Ляброс
Україномовний редактор: Лариса Тополя
Редакційна колегія:
Наталя Павленко – голова СУА
Людмила Вусик, Ока Грицак,
Оксана Пясецька, Людмила Рабій,
Діанна Кордуба Савицька, Оріся Сорока,
Надя Яворів

OUR LIFE

Published eight times per year by the Ukrainian
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse
Ukrainian-language editor: Larysa Topolya
Editorial Board:
Natalie Pawlenko – UNWLA President
Oka Hrycak, Nadia Jaworiv,
Oksana Piaseckyj, Liudmyla Rabij,
Dianna Korduba Sawicky, Orysa Soroaka,
Liudmila Wussek

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
212-533-4646
office@unwla.org (канцелярія / office)
OurLife@unwla.org (редакція / editors)

Адміністратор: Галина Чередніченко
Канцелярйні години: пн — пт: 12 п.п. — 4 п.п.

Administrator: Halyna Cherednichenko
Office hours: M-F 12-4 p.m. EST

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices (USPS 414-660)
POSTMASTER – send address changes to:
Our Life, 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2023
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн та друк:
Custom Design and Print Inc.
877-468-0102 | DesignAndPrintAgency.com

ISSN 0740-0225

\$3 Один примірник / Single copy
\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-
tion for non-members in the U.S.
\$50 У країнах поза межами США / Annual subscription for
non-members outside the U.S.

Членкині СУА отримують «Наше життя» з оплатою членської
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині
СУА – \$58.
Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$58.

ЗМІСТ • CONTENTS

ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 3 Слово Голови СУА / Reflections from the UNWLA President.
Наталя Павленко / Natalie Pawlenko

СУА • UNWLA

- 4 How to Use the UNWLA Brand in 2023. *Alina Zhurbenko*
7 Ukrainian American Artist Directory. *Liudmyla Rabij*
8 Rethinking Data: What It Means to Be a Data-Driven Organization.
Roksolana Sheverack

КУЛЬТУРА • CULTURE

- 6 Відомі лавреати конкурсу Фонду Лесі і Петра Ковалевих: поезія і проза
2021 року. *Оксана Пясецька, Аліна Журбенко*
18 Українська правозахисниця Олександра Матвійчук отримала Нобелівську
премію миру 2022 року. *Лариса Тополя*
20 The Ukrainian Museum
35 Квітка Цісик. *Людмила Шостацька*

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ • BRANCH & RC NEWS

- 10 137-й Відділ СУА започатковував проєкт «Дитинство без війни». *Оріся
Сорока*
22 Коли слова зайві. Виставка робіт Анастасії Шигаєвої (Почесний 1-й Відділ).
Марія Венгер
23 Святкові Сходини 29-го Відділу. *Ірена Пускір Біляк*
24 Branch 50 Celebrates Koliada. *Oksana Malanchuk, Natalie Grossman*
25 Branch 54 Takes Every Opportunity to Support Ukraine. *Maria Pazuniak*
26 Branch 56 Hosts Christmas "Zustrich." *Patricia Zalisko*
27 73-й Відділ відсвяткував своє 60-річчя. *Оксана Луків*
28 Branch 95 Hosts Father Ivan's Book Reading & Discussion. *Marianna
(Szcawinsky) Crans*
29 Свято Миколая у 142-му Відділі. *Людмила Телебзда, Марія Зарицька*
30 Branch 118: Sharing History, Culture, and Prayer. *Martha Noukas*
32 Ukrainian Bandurist Chorus Collaborates with UNWLA to Honor Lesia Ukrainka.
Oksana Lodziuk Krywulych

ВЕЛИКДЕНЬ • EASTER

- 12 Що відомо про великодні традиції у родині Косачів. *Тамара Скрипка*
14 The Pysanka: A Symbol of Hope

БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

- 16 Стипендійна Акція СУА / UNWLA Scholarship Program
17 СУА / UNWLA

OUR HEALTH

- 31 What We Know about COVID. *Dr. Ihor Magun*

ВІДИЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ • IN MEMORIAM

- 33 Рута Галібей. *Ірена Пускір Біляк*
33 Olia Lukiw. *Vozenna Polanskyj*
35 Наталія Головінська. *Оксана Кузишин*

НАШИМ ДІТЯМ

- 36 Як яечко писанкою стало. Віршована казка. *Людмила Ряба*

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

- 38 Великодня сирна плесканка з кмином. *Маріанна Душар*

Наша обкладинка. Інсталяція «Писанка: символ надії» членкині СУА Софійки Зелик в Українському інституті Америки в Нью Йорку. Повну історію цього унікального проєкту дивіться на с. 14–15.

Our cover. UNWLA member Sofika Zielyk's *The Pysanka: A Symbol of Hope* installation at the Ukrainian Institute of America in New York. For the full story behind this unique project, see pages 14-15.

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT

Наталія Павленко
Natalie Pawlenko

У СУА є значок. Він такий самий, як і наша емблема — рівносторонній трикутник, розвернутий основою догори, з відрізними на одну шосту довжини кожної сторони кутами при основі. Посередині зображено тризуб, над ним — надпис «UNWLA», що є абрєвіату́рою нашої назви англійською мовою, під ним і з боків — надпис «СУА», що є абрєвіату́рою назви українською. Я маю свій значок уже кілька років і ношу його з гордістю.

Ми поставили за мету цього року, починаючи з середини січня, відвідати кожен окремий відділ СУА: бажано особисто, коли це можливо; в іншому випадку — поспілкуватися через відеозв'язок. І на деяких таких зустрічах я мала честь і привілей головувати на церемонії вручення відзнак, коли нові членкині отримували свій значок СУА. І ось частина моєї промови під час церемонії:

«Цей значок, який ви зараз отримуєте, є символом. Це символ поколінь жінок, які прийшли до нас. Чия пристрасть і відданість створили цю велику організацію, яка незабаром святкуватиме 100-річчя свого безперервного служіння. Поколінь жінок, чия велика любов до України та українського народу була рушійною силою їхньої самовідданості й посвяти. Організація, яка ніколи не відступала від своєї місії — захищати, виховувати, розвивати та піклуватися. Тож коли ви будете носити цей значок, пам'ятайте, що ми стоїмо на плечах великих жінок. Що це значок організації з блискучою репутацією, яка має членство від східного до західного узбережжя Америки. Цей значок символізує вашу прихильність до СУА і довіру, яку ми вам надаємо».

Реакція під час церемонії вручення значків буває різною: я бачу, як у наших найновіших членкинь округлюються очі від подиву. У тих, хто був з СУА трохи довше, я бачу сльози. У кожному випадку я бачу, що є новий рівень вдячності, відповідальності та розуміння того, що символізує цей значок.

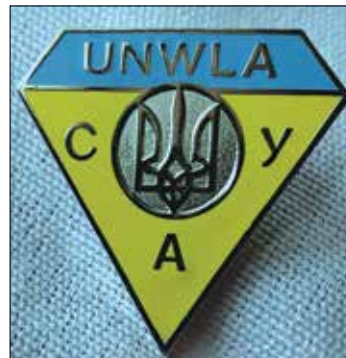
The UNWLA has a pin. It is the same as our emblem: an equilateral triangle with an inverted base, a trident in the middle, the English acronym "UNWLA" above it, and the Ukrainian acronym "СУА" at the bottom on three sides of the trident. I have had mine for a number of years now, and have worn it proudly.

Since mid-January, we have been on a mission to visit every UNWLA Branch by the end of this year — preferably in person, when possible; otherwise, by video. And at a number of these Branch meetings, I have had the honor and the privilege of presiding over the pinning ceremony, when new members of the Branch receive their UNWLA pins. And this is part of my remarks during the ceremony:

“This pin which you are about to receive is a symbol — a symbol of the generations of women who have come before us, whose passion and devotion created this great organization, which will soon be celebrating its 100th year of unbroken service. Generations of women whose great love for Ukraine and the Ukrainian people have been the driving force behind their dedication and commitment.

An organization that has never wavered from its mission to advocate, educate, cultivate, and care. So when you wear this pin, remember that it is upon the shoulders of great women we stand. That this pin represents an organization with a shining reputation, with a membership from the east coast to the west coast of America. This pin represents your pledge to the UNWLA and the trust that we place in you.”

Reactions vary during the pinning ceremonies. From our newest members, I see some eyes grow wide with wonder. In those who have been with the UNWLA a little longer, I see tears. In every instance, I see that there is a new level of understanding and appreciation of the pledge that the pin signifies.

How to Use the UNWLA Brand in 2023

Alina Zhurbenko, UNWLA Communications Coordinator

Like a business suit for a lawyer or the iconic blue hue for Tiffany, the Ukrainian National Women’s League of America brand demonstrates our identity as Soyuzianky, UNWLA members. Whether you are wearing your UNWLA pin or carrying UNWLA business cards, these elements not only establish you as a member of the UNWLA but also tell other people that this affiliation has merit. Branded items may seem like a luxury, but they show that we take our image seriously.

So, how do you make the UNWLA brand work for you? What are its elements?

The UNWLA logo and brandmark are the core of our branding efforts. You see the logo everywhere, from issues of *Our Life* to the UNWLA pin. The brandmark spells out the name of our organization. We have it in English and Ukrainian, so you can always ensure that your documents look polished and consistent, regardless which language you use.

There are certain rules for using our logo and brandmark: it should always be clear and visible. Here are some examples of how the logo/brandmark should NOT be used.

<p>DO NOT stretch or distort the brandmark in any way.</p>	<p>DO NOT change the brandmark's typography.</p>	<p>DO NOT use the wordmark without the emblem.</p>
<p>DO NOT rotate the brandmark.</p>	<p>DO NOT add drop shadows to the brandmark.</p>	<p>DO NOT place the full-color logo over dark colors or backgrounds.</p>
<p>DO NOT place logo on top of imagery.</p>	<p>DO NOT collage other elements onto the brandmark.</p>	<p>DO NOT add additional text to the brandmark.</p>

Located on the Members Portal of our website (Membership tab), under Policies and Procedures (Part 5, Our Brand Policies), the UNWLA Brand Guide answers most questions about our brand identity. What are the exact shades of blue and yellow that we should use? How to display the name of your Branch or Regional Council along with our brandmark? And what about the font?

The same section of the Members Portal (Policies and Procedures, Part 5, Our Brand Policies) even has customizable letterheads (in English and Ukrainian), envelope templates, and our logo in web and print format. If you are involved in creating marketing materials for your Branch, this section and the Brand Guide will remove all the guesswork for you.

Speaking of marketing materials, we have also developed a set of printables that you can use at your next event.

It includes UNWLA postcards describing the UNWLA, spectacular mission banners (Advocate, Educate, Cultivate, and Care) that you can display proudly alongside your fundraising table, instructions, and a template to print your own UNWLA apparel. We even recorded a brief 20-minute workshop on how to use all these goodies – check it out on the Members Portal in the UNWLA Marketing Materials section.

Some of these elements are perfect for informal events such as festivals, some are essential in a business setting, and some are great if you consider upgrading your fundraising table. It's up to you to mix and match. Using UNWLA-branded marketing materials in appropriate circumstances will set you apart as a member of a long-standing organization. And if you have any questions after exploring the Brand Guide and watching the webinar, drop a line to communications@unwla.org.

UNWLA business card (front)

The template to print a UNWLA T-shirt is fully customizable and can be printed on long-sleeved shirts and hoodies if you prefer a more covered look.

ВІДОМІ ЛАВРЕАТИ КОНКУРСУ

ФОНДУ ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ ПРИ СОЮЗІ УКРАЇНОК АМЕРИКИ:

поезія і проза 2021 року

Оксана Пясецька, культурна референтка СУА,
Аліна Журбенко, комунікаційна координаторка СУА

Заснований у 1967 р. при СУА, Фонд Лесі і Петра Ковалевих має на меті підтримувати творців української науки та літератури. Подружжя Ковалевих походило з центральних українських земель. Петро Ковалів до 1919 р. працював аташе дипломатичної місії Української Народної Республіки в Голландії та Бельгії. Згодом Ковалеві мешкали у Швейцарії. Створення Фонду було виявом їхнього патріотизму й усвідомлення значення літератури та науки для національного розвитку.

У перші дні нового 2023 р. стали відомі лавреати літературної премії Фонду Лесі і Петра Ковалевих, яка щороку відбувається під патронатом Союзу Українок Америки. Судді – Василь Махно, Марія Ревакович та Оксана Луцишина – визначили три найкращі книги в категоріях «Поезія» та «Проза». За фаховим висновком журі, переможцями стали Ірина Вікирчак за збірку віршів «Альгометрія» (2021), Олег Коцарев за збірку віршів «Вміст чоловічої кишені» (2021) та Галина Крук за книжку оповідань «Хто завгодно, тільки не я» (2021).

Ірина Вікирчак — українська поетка, письменниця, перекладачка та менеджерка культури.

До «Альгометрії» видала книжку поезії «Розмова з ангелом» (2004), а також двомовний поетичний альбом «Потяг Часу: Чернівці — Прага — Відень» (2011). «Поезія часто криється там, де її не шукали», — пише про збірку колеги письменниця Галина Крук, також цього річ лавреатка премії Ковалевих. — Бо там, де її вже шукали і знайшли, височіють цілі гори поетичних штампів і стереотипів словесної комбінаторики». У творчій площині, де живе збірка Ірини Вікирчак «Альгометрія», образи невагомий такі ж інтуїтивно зрозумілі, як пам'ять чи мова власних снів. Назва книги запозичена з назви космічного експерименту, під

час якого було встановлено, що на Землі людина відчуває біль набагато сильніше, ніж у космосі. Втім про фізичний біль у збірці йдеться мало: це скоріше біль виростання, біль неповернення в минуле, яке попри свою знайомість, таке ж недосяжне, як і глибини Всесвіту.

Творча кар'єра Олега Коцарева рясніє збірками виданих книжок. Він створив роман «Люди в гніздах» (2017), поетичні збірки «Коротке і довге» (2003), «Мій перший ніж» (2009), «Збіг обставин під Яготином» (2009), «Котра година» (2013), «Цирк» (2015), «Чорний хліб, білий кит» (2015), «Плавні річки» (2015), «Площа Чарлі Чапліна» (2018) і збірку оповідань

Ірина Вікирчак

Олег Коцарев

Галина Крук

Обкладинки книжок переможців конкурсу.

«Неймовірна Історія Правління Хлорофітума Першого». Його роботи перекладались багатьма мовами і, на додачу до прози та поезії, в його літературному доробку також є літературна критика та переклади.

Книжка «Вміст чоловічої кишені» (2021), видана у київському видавництві «Люта справа», на перший погляд, видається калейдоскопом тем. Чого тільки немає в цій творчій кишені: і грайливо-іронічні вірші про кохання, і медитативні вірші-споглядання, і філософські вірші-замальовки про сенс життя. Як справедливо зазначає суддя конкурсу Василь Махно, це книга про плін часу. На думку Олега Коцарева, «час кажуть так розв'язує усі вузли / стирає всі дурниці / але й коли минуло вже забуто та закрито / воно уміє знов / само себе намалювати».

Єдина прозова книжка серед лавреатів цього року — «Хто завгодно, тільки не я» Галини Крук вийшла того ж 2021 р. у видавництві «Віват». Її авторка за освітою — філологиня-медієвістка. Галина Крук закінчила філологічний факультет та аспірантуру Львівського державного університету ім. Івана Франка, і нині викладає літературу в цьому самому навчальному закладі. Авторка низки наукових розвідок про різні жанри школярської літератури XVII—XVIII ст., вона також опублікувала кілька поетичних збірок: «Мандри у пошуках дому» (1997), «Сліди на піску» (1997), «Обличчя поза світліною» (2005), «Спів/існування» (2013), а також має численні публікації у літературній періодиці.

Попри назву, збірка оповідань «Хто завгодно, тільки не я» — про всіх нас. Її історії надзвичайно емоційні, ніби підглянуті через замкову щілину, і від того надзвичайно пронизливі. «Героїням і героям оповідань беззастережно віриш, бо вони здебільшого показані в момент найвищої вразливості — і тому парадоксальної відкритості до світу: у часи втрати, хвороби, самотності. І водночас це надзвичайно життєствердна проза, де є місце не лише трагедії, а гумору, і світлим моментам сімейного життя, і вирощуванню рослин — а отже і любові, і вірі», — коментує збірку Василь Махно.

Усі лавреати отримують дипломи та грошову винагороду у розмірі 1000 доларів США з Фонду Лесі і Петра Ковалевих. Переможні книжки-лауреати були опубліковані у 2021 р. Беззаперечно, розкриті на їх сторінках образи і теми по-новому осмислюються і відчуваються зараз. Нам залишається як споглядати, так і творити новий етап української літератури: культурний й екзистенційний супротив військовій агресії. Цікаво, якими будуть переможні книжки Фонду Ковалевих 2022 року?

Read this article in English:

<https://unwla.org/news-announcements/kovaliv-2022>.

Ukrainian American Artist Directory

Liudmyla Rabij, Chair, UNWLA
Arts and Museum Committee
(ArtsandMuseum@unwla.org)

Since its establishment in 1925, the UNWLA has defined preserving and promoting Ukrainian culture as one of the critical missions of the largest Ukrainian women's organization in the U.S. Among the UNWLA's latest art projects is sponsoring an online Ukrainian American Artist Directory. We are happy to announce its website launch at <https://art.unwla.org/>. The Directory is also available on the UNWLA website, unwla.org (Projects > Culture).

The project was initiated in 2020 by Natalie Pawlenko, the UNWLA's current president, who at the time was the Arts and Museum Chair, and her Arts Advisory Committee. It provides a platform where professional and amateurs artists can promote their creative activities in a wide range of categories, from fine art to folk arts and crafts: dancing, design, doll making, egg decorating (pysanky), embroidery, furniture making, glass making, iconography, jewelry, leatherwork, metal work, musical composition, musical instrument making, painting, paper cutting (vytynanky), photography, printmaking, pottery, sculpture, singing, stone carving, straw weaving/straw art, toy making, weaving, wickerwork, writing, etc.

On the Directory webpage, art appreciators can search by art category in both English and Ukrainian, or by the artist's name, and see contact information, websites, links to social media, and map locations.

The Directory will be updated and expanded. We invite artists to join it and share their creative practice with the Ukrainian and American communities. To apply, complete the participation form on the website, <https://art.unwla.org/>.

Rethinking Data

What It Means to Be a Data-Driven Organization

Roksolana Sheverack, *Chair, UNWLA Research & Data Management Committee*

Imagine we are playing a word association game, and I call out the word "data." What is the first thing that comes to mind? Do you think of numbers, spreadsheets, or databases?

But what if I challenged you to imagine that spreadsheets and databases of rows and columns hold the potential to be transformed to tell a story of human behavior, help drive change, and speak to the impact of an organization?

The reality is that data encompasses many aspects of our everyday life. For example, we walk into a supermarket to pick up a carton of milk. As we scan the carton at checkout, the inventory system records the purchase, which alerts the warehouse manager to replenish the product on the shelf. For decades, transaction information stopped there, as it was primarily used for back-office record-keeping. But today, our purchase record travels beyond the inventory system to singlehandedly shape every aisle of our stores, from assortment to strategic product placement. Supermarkets study their patrons' purchase history and shopping habits to make informed decisions in stocking their shelves with products of preferred dietary specifications, brand types, and price points – ultimately catering to their customers, ensuring that we return not only for our carton of milk but also for the other products we discovered along the way, thus cultivating a lasting customer relationship.

Whether we are buying milk, selecting a movie on a streaming service, or liking a post on a social media platform, each action is a piece of information, a valuable data point, recorded by companies to (1) continuously learn about their customers and (2) use insights to improve services, simultaneously enhancing the user experience while driving brand revenue.

Today, it is difficult to name an organization that is not leveraging data to gain a competitive edge in making informed decisions, responding to change, and driving innovation. A data-driven organization has two characteristics: (1) it recognizes the value of our information and (2) it uses that data as an asset to seek new opportunities.

Now, you may be thinking, what does my milk preference have to do with the UNWLA? Just like leading corporations, non-profit organizations are pivoting toward developing a data-driven culture to better serve communities, evaluate resources, and strategize for the future. The UNWLA is no different; we hold the potential to employ gathered information to grow our membership, identify opportunities to establish new Branches, and illustrate the everlasting impact of our national initiatives.

Socializing the Path to Becoming a Data-Driven Organization

While membership growth, the establishment of new Branches, and better reporting sound great, we have to take a step back. Becoming a data-driven organization requires a gradual mindset shift toward understanding how small changes in how we collect and view information will align with our organizational goals and objectives. Therefore, before any organization can develop new reporting processes, it must first seek to educate members and leaders on how enacting any change will impact the organization's work over time.

For instance, we are hosting an event and have a sign-in sheet at the entrance. This is a simple idea, but it holds great potential to gain detailed insight into the event's guests. For example, depending on the fields created for the sign-in sheet, we can learn (1) which attendees are current members and (2) whether there are potential new members in the mix. And (3) if we collect emails, we have a point of contact for the future and the opportunity to cultivate a relationship with new friends of our organization. Moreover, (4) tracking event attendance more diligently will allow us to compare participant numbers among events; we will be able to see whether more or fewer individuals are attending, and thereby strategize for future events.

The sign-in sheet is an example of how vital information collection is to the organization. To offer a comparison: We host an education event with 20 at-

tendees. This may seem small, but if every Branch across the UNWLA held an event of a similar size, that would equate to nearly 1,300 individuals coming to learn about Ukrainian history and our organization.

This leads me to the next point. Before we start collecting information, we must consider what kind of information we deem necessary. We must identify the records we want to gather and encourage consistency across the organization. This will allow for the regular sharing of information, which contributes to the impact of the organization's efforts as a whole.

Paving the Road to Becoming a Data-Driven Organization

In seeking ways to develop a strategic approach to becoming a data-driven organization, the research team undertook two vital projects in 2022, laying the foundation for establishing the Research & Data Management Committee.

In July 2022, the communications and research teams collaborated to develop the first online Annual Report, summarizing the UNWLA's work and initiatives in 2021. Moreover, *Our Life* featured an article, "The Year in Review: Highlights from the 2021 Annual Branch Report" (July-August 2022, p. 20), identifying the organization's strengths and targets for improvement. The initiative to develop and publish an Annual Report set a precedent for continued improvement of future reports. This year, we refined the annual report questions to gain better insight into assessing the health of our organization and identifying growth opportunities. This ongoing process will be evaluated based on feedback and improved as we move forward.

In looking to learn more about strategic planning, the UNWLA became a participant in the What Works Program in September 2022. Developed by Measure of America Learning and Nonprofit New York, the 9-month program helps nonprofit leaders improve literacy and use data to tell their organization's story. The program has been a conversation starter in examining how we collect and share information with the tools at our disposal.

Coming back to 2023, this year we formally established the Research & Data Management Committee with the goal to start building on our lessons and plans to tell our story of unity, impact, and growth.

Can the collection and management of data feel daunting and overwhelming at times? Absolutely. But data also holds the potential and insight to help our organization grow. With the establishment of a new dedicated committee, we look forward to becoming a data-driven organization, leveraging our experiences, curiosity, and resilience toward building a stronger sisterhood.

Roksolana Maria Sheverack is the chair of the UNWLA's newest special committee, Research & Data Management. With a BA in English and political science from Long Island University and an MS in Management and Systems from New York University, Roksolana leverages her diverse educational and professional backgrounds to offer a unique perspective in helping organizations tell impactful data-driven stories.

Beyond academia and spreadsheets, family and friends see Roksolana as an adventurous spirit. She regards herself as a passionate traveler and a dabbler in street photography.

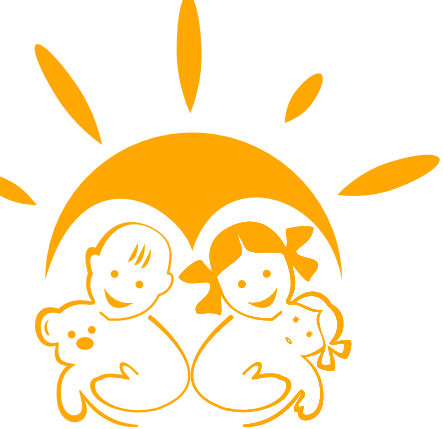
Roksolana was born and raised in Yaremche, a picturesque mountain town in the Ivano-Frankivsk Oblast. In the spring of 2000, Roksolana's family immigrated to the United States; nevertheless, her Ukrainian heritage remains close to her heart. Having joined the UNWLA one year ago, Roksolana found herself at home within an organization of like-minded leaders. As a firm advocate for inclusion and equity within education, Roksolana hopes to grow with the UNWLA, elevating our mission and core values.

The **Research & Data Management Committee** will focus on four key objectives:

1. Seek ways to leverage technology to drive organizational efficiency.
2. Oversee the development, distribution, and collection of reports and surveys.
3. Help frame data-driven stories about our organization's impact.
4. Define and set data governance standards.

This year, the committee is working to develop a data-literacy educational program for all members and leaders interested in learning how small changes in our data collection approach can significantly impact future reporting, improving accuracy and gaining more granular insight. The program will be composed of webinars, resource documents, and articles published in *Our Life*.

If you are interested in learning more and would like to be involved with the committee, please email Roksolana Sheverack at research@unwla.org.

137-й Відділ США започаткував проєкт «ДИТИНСТВО БЕЗ ВІЙНИ»

Орися Сорока, пресова референтка 137-го Відділу, Кліфтон, Н. Дж.

Марія Васильків, голова 137-го Відділу США, дізналася про проєкт «Дитинство без війни» від його координаторки психолога Тетяни Міхеєнко. Союзьнки відділу прийняли рішення фінансово підтримати дітей-сиріт. Тому організували благодійні заходи в м. Кіннелон (Kinnelon) спільно з Лицарями Колумба (Knights of Columbus) при церкві Богородиці (Our Lady of the Magnificent) і компанією «Weichert Realtors», концерт «Дитинство без війни» з показом мод, аукціоном і святковим обідом в м. Монмут-Біч (Monmouth Beach). Під час організованих заходів вдалося зібрати \$10 000.

Ініціативу 137-го Відділу підтримали вільні членкині США (зв'язкова – Оля Черкас): 41 союзьнка зі 17 штатів США зібрали приблизно \$5000. А сім'я добродинців з Чикаго передала \$57 000. «Мій чоловік пережив колись подібне, тому хочемо допомогти дітям-сиротам тепер. Дякуємо Союзу Українок Америки, що робить таку потрібну справу», — сказала добродійка. Ці кошти разом з \$20 000 з фонду суспільної опіки США (загальна сума близько \$92 000) передані для сиріт, які знаходяться у Туреччині. Більше про проєкт — у розповіді його координаторки Тетяни Міхеєнко, що пропонуємо нижче.

Війна в Україні докорінно змінила життя кожного її мешканця. Незлічені повітряні тривоги, безсонні ночі під обстрілами, холодні бомбосховища та підвали. Війна принесла руйнування, страх, самотність, смерть і суцільний біль... З цим важко впоратися дорослим, а дітям — тим більше. Саме тому батьки намагаються вивести своїх дітей подалі від зони активних бойових дій. Та найважче дітям-сиротам, вихованцям інтернатів і дитячих будинків сімейного типу. Позбавлені батьківського тепла та піклування, вони страждають найбільше, адже цілком захищеними не почувуються навіть у мирний час. Але українці завжди були співчутливою нацією, люди намагаються бути уважними один

до одного, і бізнеси відчують свою відповідальність за майбутнє України.

Яскравим прикладом соціально-відповідального бізнесу є благодійний проєкт «Дитинство без війни», який з перших днів повномасштабного вторгнення РФ в Україну заснував співвласник компанії EVA та VARUS Руслан Шостак. Головна мета — евакуювати з прифронтових територій маленьких українців під мирне небо Туреччини. Засновник проєкту прийняв рішення будь-що врятувати якомога більшу кількість дітей, які через агресію ворога опинилися в небезпеці. «Ідея проєкту “Дитинство без війни” виникла на початку війни, коли я поставив собі запитання: “Як саме я можу допомогти країні в

цей важкий період?” Діти — це майбутнє України. І щоби майбутнє в нас було — його треба зберегти зараз. Дати можливість для майбутнього нації — нації героїв, що нині захищають цілу Європу і стали символом героїзму у відстоюванні свободи... Звісно, війна — це великі складнощі для всіх. Але усвідомлення того, що ми зберігаємо та оздоровлюємо дітей, які в майбутньому будуть розвивати нашу країну, — це велике натхнення робити для них ще більше та розвивати проєкт», — розповідає засновник проєкту Руслан Шостак.

Від ідеї до реалізації проєкту пройшло менше ніж три тижні. І вже 24 березня 2022 р. перша група дітей виїхала з України. Навіть складні організаційно-юридичні питання вирішували оперативним, тому що всі працювали злагоджено та узгоджено. Загалом впродовж 7 місяців евакуйовано понад 2000 дітей разом з дорослими, що їх супроводжують. Організатори проєкту орендували кілька турецьких готелів, які планують закрити за проєктом на необхідний термін. Діти та опікуни, що їх супроводжують, знаходяться в Туреччині на законних підставах. Їм надається статус міжнародного захисту «тимчасово переміщені»

Під час відвідин музею в Анталії.

ні особи під міжнародним захистом». Завдяки відповідальному бізнесу вдалося забезпечити дітей страхуванням, організувати переліт, розмістити в комфортних готелях, організувати дозвілля тощо. І доки в Україні триває війна, діти разом з опікунами перебуватимуть у цілковитій безпеці. Дитяча психіка вкрай вразлива, тому велика увага приділяється психологічному стану дітей. Багато з них у своєму віці пережили те, від чого моторошно навіть дорослим. Щоб вони могли знову радіти життю і психологічно стабілізуватися, з ними працюють психологи.

Діти потрапили до Туреччини під час навчального року, тому найпершим завданням було організувати дистанційне навчання, забезпечити кожного шкільним приладдям, а також оргтехнікою. І завдяки підтримці небайдужих людей, меценатів і волонтерів це вдалося зробити. Команда проєкту подбала також і про дозвілля дітей. Маленькі українці вивчають різні мови, плетуть обереги для воїнів, займаються в секціях боксу, футболу, баскетболу, відвідують гуртки малювання, вишивання, плетіння з бісеру тощо. Турецькі волонтери влаштовують для них фестивалі та дискотеки. До дитлахів з виступами приїжджають українські зірки, зокрема переможці Евробачення Джамала та Руслана, рок-гурт The Hardkiss. Діти ходять на балет, в оперу, зоопарк та музеї, відвідують майстер-класи та тренінги. У дітей є бібліотека з україномовними книжками. За час перебування в Туреччині у дітей розширився кругозір. Дітки пізнають культуру іншого народу, ознайомлюються з дивовижними екзотичними рослинами. На свіжому морському повітрі, під теплими сонячними променями життя дітей набуло нових барв.

Серед евакуйованих є діти зі складною долею. Їхні життєві історії вражають. До прикладу, хлопчик Багадур з дитинства бачив світ розмитим і тьмяним. Раніше в нього були кумедні окуляри, з яких сміялися однолітки. Тому коли вони розбилися, Багадур навіть зрадів. У його сім'ї бракувало коштів, аби купити інші, тож хлопчик не бачив і потребував допомоги в простих побутових справах. У Туреччині в Багадурі з'явилися нові сучасні окуляри та спеціальна стрічка, яка не дасть їм впасти під час активних ігор... А дівчинка Ангеліна ніколи не посміхалася. Усі вважали її сумною та похмурою. Через важку життєву ситуацію частину зубів вона втратила, а інші विकривилися. Ангеліні полікували зуби та встановили брекети, а в майбутньому планують поставити нові зуби. Уперше в житті дівчинка усміхнулася своєму відображенню в дзеркалі... Іншій дівчинці через вроджену хворобу ніжок було потрібне спеціалізоване взуття. Волонтери знайшли майстра в Україні, який виготовив для неї практичні та гарні ортопедичні кросівки, у яких зручно ходити, адже вони добре тримають ніжку та мають коригувальну устілку.

Таких дитячих історій сотні, тисячі... Та найголовніше, що тепер у нас є можливість допомогти малюкам. Адже всі вихованці мають розширене медичне страхування, кожен з них за потреби отримує спеціалізовану допомогу висококваліфікованих турецьких лікарів і, що важливо — підтримку волонтерів. Аби забезпечити комфортне перебування дітей у Туреччині, до благодійного проєкту «Дитинство без війни» долучилися близько 250 волонтерів. Діти відчувають підтримку від своїх земляків і розуміють, що вони не

Союзняки 137-го Відділу під час добродійної акції «Benefit-breakfast», організованої «Knights of Columbus» церкви «Our Lady of the Magnificent», Кіннелон, Н. Дж.

UNWLA Branch 137 is proud to support the Childhood Without War initiative, which helps relocate Ukrainian orphans abroad, away from the terrors of the frontline. The project's ultimate goal is to safely evacuate 5,000 Ukrainian orphans to Turkey, where they will be safe and warm until the end of the war.

Since the project began in March 2022, over 2,000 children and accompanying adults have been evacuated to Turkey, and to ensure a comfortable stay, about 250 volunteers have offered their help. Of course, the project requires considerable resources. In just the first five months, Childhood Without War required over 3 million euros; the cost of one child's stay per month is 360 euros, and the cost of evacuating one child from Ukraine is 180 euros.

Branch 137 members have been determined to help this most vulnerable population of Ukraine. They've organized charity events (including a concert, fashion show, auction, and festive dinner) that have generated \$10,000 for Childhood Without War. The initiative has also been supported by 41 Members-at-Large, who have raised a combined \$5,000. In addition, a family of benefactors from Chicago donated an incredible \$57,000 for the cause. These funds, together with \$20,000 from the UNWLA social welfare fund – a total of \$92,000 – were donated to the orphans in Turkey.

We call on all UNWLA branches to support Childhood Without War. It is a privilege and an honor to financially help those in need, a duty that UNWLA members have graciously performed for generations. Maria Vasytkiv, Branch 137 president, also encourages those willing to volunteer in Turkey to teach English and transfer their motherly warmth and kindness to the children in need.

Діти з турецькими меценатами та волонтерами.

покинуті. Проект реалізується під патронатом перших леді України і Туреччини, а також за підтримки Міністерства соціальної політики України, Міністерства у справах сім'ї, праці і соціального забезпечення Турецької Республіки. Про безпеку дітей цілодобово дбає жандармерія.

Для успішної реалізації проекту потрібні значні ресурси. Тільки за перші 5 місяців витрати перевищили 3 млн євро. Наразі вартість перебування однієї дитини на місяць коштує 360 євро, вартість евакуації однієї дитини з України до Туреччини становить 180 євро. Нині виникла ще одна проблема: з'явилася потреба у генераторах і обігрівачах. Бо готелі, де розселили дітей, зазвичай працювали тільки влітку. А зима в Анталі хоч і не така холодна, як в Україні, але без обігрівачів не перезимуєш. Ми дуже вдячні всім нашим партнерам, хто вже до нас доєднався та допоміг. Разом ми робимо велику справу — рятуємо майбутній цвіт української нації, наших дітей!

Союзьанки 137-го Відділу під час добродійної акції «We stand with Ukraine», Кіннелон, Н. Дж.

Голова 137-го Відділу Марія Васильків заохочує бажаних поїхати волонтерами в Туреччину, щоб, крім допомоги у навчанні англійської мови та виконання іншої потрібної роботи, передати дітям трохи материнського тепла.

В умовах війни кожен небайдужий українець робить благодійні справи на своєму місці. Ми маємо щастя жити в заможній країні. І можливість фінансово допомогти тим, хто має потреби — справа, яку вже майже століття чинять численні генерації союзьанок. Тож закликаємо всі відділи СУА підтримати ініціативу «Дитинство без війни» — проект допомоги українським дітям-сиротам, яких у страшні часи нападу росії прихистила Туреччина.

Уже зовсім скоро настане Великдень — одне з найвеличніших свят усіх християн, під час якого дотримуються традицій, що зберігалися з давніх часів і дійшли до наших днів. Разом з тим — це сімейне, родинне свято, і у кожному домі його святкують якимось по-своєму. Збереглося чимало згадок з великодньої обрядовості наших предків. Напередодні світлого свята Воскресіння Господнього — розповідь про те, як готувалися та відзначали Великдень у родині Лесі Українки.

Зі спогадів Ізидори Косач-Борисової знаємо, що на Великдень готувалися традиційні українські страви, характерні для полтавського та поліського регіонів. Дочка Ольга згадувала, що мама домашнє господарство не провадила, але «ex tempore» могла спекти чудову паску «бабушину», тобто за приписом Єлисавети Драгоманової. Сама ж Олена Пчілка напередодні Великодня 1889 р. у листі до сина писала, що «вагітна кухарка Кася залишила Косачів, а нового кухаря Шимон (управитель маєтку — Т. С.) ще не привіз з Ковеля». І тому Ольга Петрівна бідкалася, що «паску якусь там здолаємо спекти за помічею книжки, та й бужанини намаринуємо, — а решта якось то буде! Ще таки й Лесі спечемо паску, та одвезеш їй».

А у листі до своєї матері писала, що пекла мереживні паски. А це вже високе кулінарне мистецтво, бо технологія випікання була надзвичайно складною. На випікання такої паски потрібно було втер-

Що відомо про Великодні традиції у родині Косачів

Тамара Скрипка, директор Архіву-музею ім. Д. Антоновича Української вільної академії наук у США

ти з цукром аж 140 жовтків, щоб тісто виходило прозоре, ніжне. А у праці Ольги Косач-Кривинюк «Леся Українка. Хронологія життя і творчості» читаємо: «Весною перед Великоднем мати одержала Лесиного листа і спішиться послати рецепта на паску... Святкувати будуть у Києві, батько приїде до Києва на свята. Мати перед святами поїде до Колодяжного і там усе напече, бо в Києві нема печі і Марися сама не справиться».

А який же Великдень без писанки! До альбому Олени Пчілки «Українській народній орнамент: вышивки, ткани, писанки» (вид. 1876 р.) увійшло 23 зразки давніх писанок з Волині. З листування відомо, що Олена Пчілка та її дочки майстерно писали писанки. Зокрема, перебуваючи на лікуванні в Ялті у 1898 р., Леся пише до матері, що разом із сестрою Ольгою «писали писанки і тим справили певний ефект серед товариства» (малась на увазі родина господаря винаймного Лесею помешкання доктора Деріжанова).

І, звісно, Косачі обмінювалися великодніми картками з родичами та приятелями, вітаючи один одного «Христос воскрес!» і складаючи побажання. Для прикладу наведу лише одне Лесине привітання родині з Ялти 1898 р.: «Поздоровляю з Великоднем тебе, папу, Микосю, Зорю і Дору. Чи не було б ласкаве

молоде панство написати до мене по слову хоч для рокового дня – Великодня? Моє вітання теж всім, хто мене згадає». Зазвичай картки вказували на смаки адресантів.

Ще один цікавий епізод з Великодніх свят описує Олена Пчілка у спогадах про брата Михайла Драгоманова: «Везли через наше місто якихось полонених турків. Якось, на Великдень саме, що прийшовся дуже рано, напровесні, зайшли на наш куток і посідали на пригорі, на сусідньому цвинтарі, троє турків; ми боялись їх, виглядали тільки через тин, хоч і не було чого боятись: вони сиділи такі нужденні, беззбройні, так смутно дивилися на весняну повінь... Ну, а все ж то були турки, справжні, в чалмах, у якомусь чудному вбранні; обличчя темне, очі такі чорні. Наш тато пішов до тих бранців і закликав їх до нас у хату; казав мамі, що годиться в таке велике свято пригостити й ворогів...»

На столі, по звичаю, стояли паски й багато всього їстівного; однак турки не все могли їсти, — додержували свого закону, — тільки охоче їли паску, взяли дечого й з собою. Відходячи, говорили щось таке незрозуміле, прикладаючи руку до чола, до грудей. Острах і жаль брав нас, як дивились ми на них».

Вітальна листівка для Лесі від сестри Ольги і Михайла Кривинюка, адресована з Києва в Каїр. 1910 р.

The Pysanka: A Symbol of Hope

Known for millennia as a symbol of life and rebirth, and as a talisman offering protection from evil and misfortune, for the past year the pysanka has also become a symbol of hope: hope for Ukraine's victory against Russia, and for the rebirth of the country from the ashes of war.

Conceived by ethnographer and artist Sofika Zielyk, in partnership with the World Federation of Ukrainian Women's Organizations and the Ukrainian Institute of America, *The Pysanka: A Symbol of Hope* exhibition at the Institute is both a defiant response to Russia's brutal aggression, to its determination to destroy the people and culture of Ukraine,

At pysanka-decorating workshops across the U.S., participants have created their own pysanky, which have then been added to the installation.

and a confirmation of the strength and ultimate survival of the Ukrainian people. "The essence of this project," says Sofika, a member of UNWLA Branch 64, "is to show the world, to show ourselves and to show the aggressor, that we have been here all along. We remain here, and we will always be here."

That sense of community is at the heart of this initiative, which from its inception in the spring of 2022 has invited people around the world – people of all ages and backgrounds, Ukrainians and non-Ukrainians alike – to enrich the installation by contributing their own pysanky. The collective exhibition is thus a living and evolving endeavor that has continued to grow in size and in symbolic power, now numbering more than 500 pysanky from nine different countries.

The pysanky are laid out on a rough woven burlap cloth that covers a large wooden stand, evoking affinity with the earth. The pysanky are placed randomly, with no particular artist-participant or specific egg highlighted. "It simply shows strength in numbers," Sofika explains, "a primeval, cultural strength."

A rushnyk (ritual cloth), a talisman against evil, decorates one section of the exhibit. Other traditional elements from Ukrainian mythology

also embellish the installation. Always-green barvinok (periwinkle) appears as a symbol of everlasting life. The kalyna (guelder rose), with its deep red berries, represents beauty and is the unofficial symbol of Ukraine. A wheat stalk denotes Ukraine as the breadbasket of Europe. A candle wrapped in red ribbon honors all the souls, military and civilian, who have perished in the war.

In the final phase of this project, all the pysanky will be brought to Ukraine, where they will be incorporated into the same ancient renewal rituals practiced by our ancestors for thousands of years. Egg shell fragments will be mixed in with animal feed for healthier livestock, buried in the ground for a bountiful harvest, put in beehives for an endless flow of honey, built into the four corners of new homes as protection against evil. Pysanky will also be placed in the graves of children murdered during the war, so that they will have something to play with in the afterlife. But this time, the rituals will be performed not to hasten the return of the sun god after winter, but to ensure the rebirth of the nation from the ashes of war.

For more about *The Pysanka: A Symbol of Hope* and its curator, Sofika Zielyk, visit <https://pysanka.ukrainianinstitute.org/>.

The Pysanka

(from the Ukrainian *pysaty*, meaning to write; plural: pysanky)

Pysanky originated on the territory of present-day Ukraine thousands of years ago as a pagan spring ritual. Decorating eggs with symbolic motifs was believed to hasten the return of the sun god and the rebirth of nature after a long, dark winter. In fact, people believed that the fate of the world depended on the pysanka. Among the inhabitants of the Carpathian Mountains, for example, legend has it that an evil monster remains chained in a mountainside cave as long as eggs continue to be decorated each year. If the adornment of eggs ceases, the monster will be able to break his chains, escape from the cave, and wreak destruction on the world.

Because of their magical powers, pysanky were also regarded as talismans – protection from evil, disease, fire, and other misfortune.

When Ukraine accepted Christianity in 988 AD, many aspects of paganism were incorporated into the new religion. The pysanka transitioned from a spring ritual to a celebration of Easter.

Many notable individuals have contributed pysanky to the project, among them:

U.S. Secretary of State Antony Blinken.

New York Governor Kathy Hochul (with her husband, William J. Hochul Jr., and Sofika Zielyk).

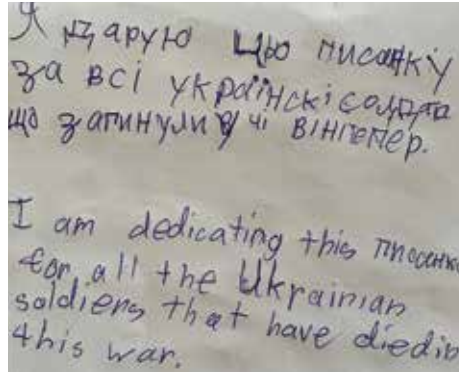

Peter Gelb, General Manager, Metropolitan Opera House, and Keri-Lynn Wilson, Conductor, Ukrainian Freedom Orchestra.

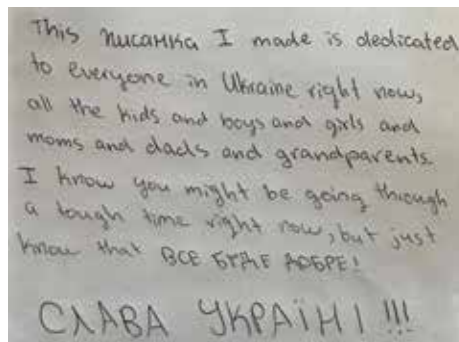
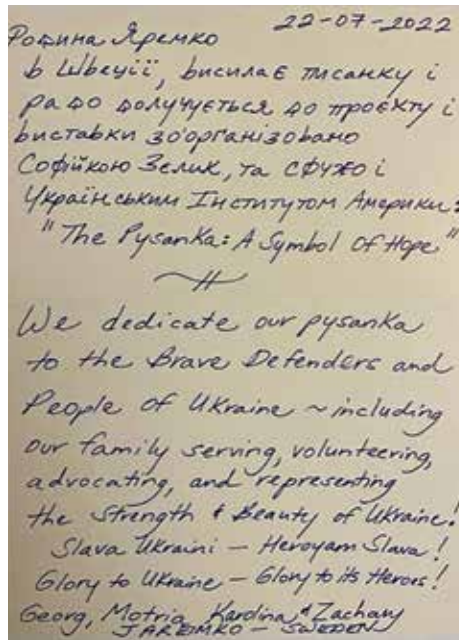

Camilla Mellander, Consul General of Sweden in New York.

Many of the contributed pysanky have been accompanied by heartwarming notes ...

Цю писанку писала моя мама Марія бакалець понад 60 років тому. Мамі 94 років тепер та погана пам'ять. З одного боку це дар, бо вона не розуміє що діється з війною на Україні, але з другого боку мені майже бо вона би дуже хотіла допомогти. Тому передаю цю писанку, бо знаю що любов котру мама мала до свої батьківщини є в цій писанці.

DONATE YOUR PYSANKA
Send your empty, traditionally decorated
pysanka to: The Pysanka Project
c/o Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street, New York, NY 10075

Sofika Zielyk is an artist and ethnographer with a degree in Art History from New York University. A native New Yorker, she began making pysanky and ceramics when she was six. She has exhibited her work extensively, notably at the Metropolitan Museum of Art, American Museum of Natural History, and Museum of Arts and Design, as well as numerous other venues in New York, Washington, DC, Paris, and Rome. In 1992, she became the first American of Ukrainian descent to exhibit her work in her ancestral homeland, at the Taras Shevchenko museums in Kaniv and Kyiv, and in 2014–2015 she spent eight months in Kyiv as a Fulbright Scholar studying the influence of folk art on Ukrainian fine artists. Her work has been featured in many publications, including her own *The Art of the Pysanka* (1993).

When Russia launched its full-fledged invasion in February 2022, Sofika quickly engaged in cultural diplomacy, adopting the pysanka tradition as her weapon of choice against the evil that is Russia's war on Ukraine and using her artistic talent and ethnographic experience to support Ukraine. She has been interviewed by CNN, *Time* magazine, *The Washington Post*, NPR's *All Things Considered*, and many local New York TV stations.

Ukrainian National Women's League of America, Inc. Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!
Вітаємо зі світлим святом Великодня!
Christ Is Risen! Indeed, He Is Risen!
Happy Easter!

Our Appeal to People of Good Will

The war in Ukraine is continuing! Ukrainian soldiers are fighting and sacrificing their lives for their country, leaving their families and their children. We have received many new applications for scholarships, especially for elementary-level students. Most of the new applicants for stipends have lost a parent in the war or have a parent who is seriously injured or missing in action.

The UNWLA Scholarship Program needs your help! Consider becoming a sponsor or donor. Please reach out to family and friends and encourage them to sponsor or donate.

A heartfelt thank-you to our sponsors and donors. May God bless you for your generosity!

Members of the UNWLA Scholarship Standing Committee: Ex Officio UNWLA President Natalie Pawlenko, UNWLA Scholarship Chair Nadia Jaworiw, members Luba Bilowchtchuk, Zoriana Haftkowycz, Natalia Honcharenko, Halyana Lojko, Victoria Mischenko, and Advisor Anna Krawczuk

3 Нагоди

Вітаємо Почесну членкиню США Ольгу Третяк зі Столітнім ювілеєм від Дня народження!
Бажаємо Многих та Благих літ!

Seated, l-r: Anna Krawczuk, Olha Trytyak, Olia Lukiw. Standing, l-r: Maria Polanskyj, Zoriana Haftkowycz, Oksana Steranka, Olha Hnateyko, Joanna Ratycz, Luba Bilowchtchuk, Slava Hordynska, Luba Lapychak-Lesko, M. Orysia Jacus.

Ольга є довголітньою членкинею 86-го Відділу США (Ньюарк, Н. Дж.) та «нашою непосидющою бджілкою», яка присвятила багато свого вільного часу праці на кожній посаді в США. За дев'ять років вона професійно упорядкувала та оформила архіви Головної Управи США (починаючи з 1925 року), які передала до Immigration History Research Center Archives, або IHRC Archives, що знаходиться в бібліотеках Університету Мінесоти. Ольгу, прийми нашу щирю подяку за труд та посвяту! Замість дарунків складаємо \$330 до Стипендійної Акції США на стипендії сиротам в Україні, батьки яких віддали своє життя в боротьбі за рідну Батьківщину. Анна Осінська Кравчук, Почесна Голова США, Люба Більовщук, референтка стипендій США, 1993—2002 рр., Надія Яворів, референтка стипендій США від 2021 р.

У Пам'ять / In Memory Of

У пам'ять матері бл. п. **Анастасії Мисишин** та хрещеної матері бл. п. **Ярослави Оренчук** складаю \$1,500 на Стипендійну Акцію США.
Маріянна Мисишин, Спрингфілд, Массачусетс

In loving memory of my sister, **Sonia Jaworiw Heiber**, I am donating \$550 to the UNWLA Scholarship Program through Branch 98 for a new student in Ukraine. Вічна їй пам'ять!

Nadia Jaworiw

In memory of **Sonia Jaworiw Heiber**, sister of Nadia Jaworiw, UNWLA Scholarship Chair, I am contributing \$100 to the UNWLA Scholarship Program through Branch 98. My sincerest condolences to Nadia and her family.
Luba Bilowchtchuk

У пам'ять бл. п. **Соні Яворів Гейбер**, сестри Надії Яворів, складаю \$25 на Стипендійну Акцію США через 75-й Відділ. Родині висловлюю щирі співчуття.
Аніта Роїк

Пожертви від 24 грудня 2022 р. до 13 лютого 2023 р. Donations from December 24, 2022 to February 13, 2023

- \$2,000 Ukrainian Language Society, Venice, FL (56)
- \$1,650 Nadia A. Jaworiw (98), UNWLA Branch 56
- \$1,500 Maryann Mysyshyn (MAL)
- \$1,100 Orest & Lidia Bilous Family Foundation (56)
- \$1,000 NN (86), Gary J. & Irene Wolfe (47)
- \$990 John Pluta (13), UNWLA Branch 107
- \$860 Tatiana Kraasee (98)
- \$620 Dr. George E. Jaskiw UNWLA Branch 54
- \$550 Maria D. Jawny (86), Wolodymyra Krasniansky (12)
- \$450 Marta D. Shyprykevich (67)
- \$440 Dr. Marta L. Biskup (MAL), UNWLA Branch 113
- \$400 Alicia M. Behn, Dr. Raymond E. Winicki (108)
- \$355 Anita C. Roik (75)
- \$330 Vera Hoerner (3), Robert J. Kent, Alex & Irene Khowaylo (62), Myron B. Krawczuk (98), Dr. Daria Nowakiwska Lissy (54), Patricia Bodnar McGarrigle (113), Roxolana Sasiuk (56), Nestor & Anisa Shust, Natalie Simms (12), Dr. Tamara Tallman (98), Dr. Orysia Tresznewsky (54), Dr. Marta Voytovich & Laurie Gauper (MAL), UNWLA Branch 3, UNWLA Branch 50, UNWLA Branch 64, UNWLA Branch 98, UNWLA Branch 101, UNWLA Branch 129, UNWLA Branch 136
- \$300 Irina Buczkowski (67)
- \$220 Dr. Viktor & Dr. Betsy Decyk (98), George Horb (101), Oksana A. Lew (56), Oksana Mulyk (134), Natalie Pawlenko (98), Dr. Vera K. Swade (124), Dr. Inia I. Tunstall (56), UNWLA Branch 124
- \$200 Natalia Honcharenko (98)
- \$110 Judy Gray (3), Joseph Groll (3), Bohdan & Oksana Kuzyszyn (65), Oksana A. Lew (56), Prof. Alexander J. Motyl, Marta H. Mulyk Baxer, Helena O. Pawlenko (98), Oksana Posa (50), Orysia Stryzak (113), Nadia Trojan (108), UNWLA Branch 125
- \$100 Luba Bilowchtchuk (98)
- \$21 Renata Bihun (28)

Thank you for your generosity.
Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

*Люба Більовщук, член Комітету стипендій США
UNWLA Scholarship Committee Chair 1993—2002*

UNWLA, Inc. Scholarship / Children-Student Sponsorship Program
P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
nazustrich@verizon.net

СУА / UNWLA

IN MEMORY • У ПАМ'ЯТЬ

In loving memory of **Natalia Holowinsky:**

- \$10,000** Yurij Holowinsky
- \$360** Karen & Michael Gooen
- \$250** Alexandra McIntyre
- \$200** Ruta & Peter Lenchur
- \$100** Bohdan & Oksana Kuzyszyn
- \$50** Oleh Pankewycz
- \$300** Branch 17 in loving memory of **Roman Masier**, who passed away in November 2022
- \$25** Branch 91 in loving memory of **Peter Holoviak**, beloved husband of our member Paula Holoviak

In loving memory of **Daria Samotulka:**

- \$800** 83-й відділ СУА:
\$500 Юрій та Емма Слиж
\$200 Богданна і Марко Слиж
\$100 Адріянна Слиж і Джулієн Деврієндт
- \$500** Catherine Hammer
- \$200** Marta Biskup; Stephanie Simmons
- \$100** Robert Montone; Janice Pruch
- \$60** Hillsborough Senior Citizens, Chapter A
- \$35** Olenka & Oleh Kolodiy

In loving memory of **Taissa Bohdanskyy:**

- \$250** Maria Holinaty
- \$150** Orysia Soroka
- \$100** George Turiansky

In loving memory of **Olia Lukiw:**

- \$100** Lida Chernichenko; Iryna Jarosevich; Svitlychka of the UECC in Jenkintown
- \$50** Natalka Lazirko Farrell

In loving memory of **Ihor Hutnik:**

- \$100** Ihor & Ksenia Rakowski (through Branch 56)

In loving memory of **Ivan Prynada** and **Danylo Demidenko:**

- \$2,000** Christine Prynada (through Branch 56)

Branch 96 in loving memory of **Roman Maziak:**

- \$500** Mykola & Linda Hryhorczuk
- \$200** Walter Kozar
- \$100** M/M Zenon Chornij; Lidia Gulawsky; Lubomyr & Lydia Jachnysky; Zenia & George Jurkiw; Ostap & Anna Macielinski; Nadia Purnell; Nestor Rychtycky; Mary Stecko; Bernard & Roma Tobianski; Maria Zarycky
- \$75** Maria & Bohdan Lisowsky
- \$51.52** Nicholas Koshiw
- \$50** Bohdan & Lesia Florchuk; Catherine Kizyama; Bohdan & Sophia Koshiw; Chrystyna Kozak; Marta Kwitkowsky; Ihor & Lesia Lawrin; Alex & Irene Maritzak; Roman & Tamara Petraszczuk; Irena & Andrij Petrina; Rosemary & Horacio Sobol; Lydia Taraschuk; Sophia & Orest Woloszczuk; Vera Zakhar

\$40
\$25

Romana Dyhdalo
Ireneus Kozak; Marta Tatarsky

BABUSI FUND • ФОНД «БАБУСИ»

- \$7,750** Branch 98 collection – our heartfelt thank you to all contributors for your generosity and support. You've opened your hearts and brought joy to our Babusi this Christmas season:
\$2,000 Dr. Andrei Kachala
\$500 Helena Blyskun, Michael & Luba Kostyba
\$250 Stan & Halyna Jakubowycz; Oles & Olia Kuzyszyn
\$200.98 Nadia Jaworiw
\$200 Luba Bilowchtchuk; Ronald & Helen Bucco; Bohdan & Orysia Germak; Peter & Luba Hull; Oksana Konyk, Irene Zaverucha
\$150 Melanie Mazzorana; Helena Pawlenko
\$145 Don & Christine Gerbehy
\$118 Dr. Tamara Tallman
\$100 William & Elizabeth Barna; Robert & Helen Cheloc; Daniel & Lina Chromowsky; Bill & Rosemary Figley; Natalia Honcharenko; Walter & Luba Kasian; Dr. Roman Kernitsky; Oleh & Olenka Kolodiy; Basil & Penny Kuzyszyn; Bohdan & Oksana Kuzyszyn; Yurij Lojko; Theodora Makar; Anne Miele; George & Victoria Mischenko; Michael & Christina Oertling; Lilia Pavlovsky; John & Anna Poruchynsky; Anita Roik; Irena Sawchyn-Doll; Dolores Sheppard
\$60 Oksana Lodziuk-Krywulych
\$50 Ihor & Oksana Bats; Nate & Andrea Figley; Irene & Nicholas Hluchyj; Dr. George & Nadya Kihiczak; Bernard, Anna & Myron Krawczuk; Barbara Lashley; Roman & Maria Mykyta; Cinthia Weaver; Trish Zanellato
\$40 Christina Gavrillov
\$35 Olga Kobryn
\$25 Karen Chelak; Christine Fedun; Orysia & Taisa Jacus; Irene Krawczuk
\$20 Helena Bavero

ORPHANS FUND • ФОНД СІРІТ

- \$200** Oksana Bashuk-Hepburn (through Branch 56)

OUR LIFE PRESS FUND ПРЕСОВИЙ ФОНД «НАШОГО ЖИТТЯ»

- \$205** Alexandra Kindrachuk
- \$42** Anya Allara; Annetta Hewko
- \$30** Nadia Trojan
- \$25** Marta Biskup
- \$22** Renata Bihun
- \$20** Rostyslava Stoeker
- \$10** Nadia Kachalenko

УКРАЇНЬСЬКА ПРАВОЗАХИСНИЦЯ ОЛЕКСАНДРА МАТВІЙЧУК ОТРИМАЛА НОБЕЛІВСЬКУ ПРЕМІЮ МИРУ 2022 РОКУ

Крім жажливих новин, пов'язаних з агресією московитів, 2022 р. тишив українців гарними повідомленнями про успіхи ЗСУ у протистоянні рашистам, про світову підтримку України заради наближення спільної перемоги над силами зла, а також визнанням величчя та значущості українців у світі.

Одна з таких новин — внесення 8 українок до списку «100 надихаючих і впливових жінок 2022 року» за версією BBC. Серед них: Олена Зеленська — перша леді України; Марина В'язовська — друга в історії жінка, яка отримала медаль Філдса, найпрестижнішу відзнаку у математиці для молодих науковців (інтерв'ю з М. В'язовською надруковано в «НЖ» за січень-лютий 2023 р., с. 28]; Ірина Кондратова — дитяча лікарка з Харкова, яка під обстрілами рятувала дітей; Юлія Паєвська — відома волонтерка та парамедикінка, яку вдалося визволити з полону росіян; Юлія Сачук — правозахисниця, очільниця організації Fight For Right, яка опікується правами людей з інвалідністю; Крістіна Бердинських — журналістка видання «НВ», яка зробила низку важливих репортажів про регіони, що постраждали від окупантів; Яна Зінкевич — фронтова волонтерка, керівниця медичного добровольчого батальйону Госпітальєри; Олександра Матвійчук — українська правозахисниця, очільниця громадської організації «Центр громадянських свобод», команда якої стала лавреатом Нобелівської премії миру 2022.

10 грудня 2022 р. на церемонії вручення Нобелівської пре-

мії миру голова Норвезького нобелівського комітету Беріт Райсс-Андерсен вручила золоту медаль і диплом очільниці українського «Центру громадянських свобод» (ЦГС) Олександрі Матвійчук.

О. Матвійчук розпочала свою промову з таких слів: «Цього року оголошення Нобелівської премії миру чекала вся Україна. Ми розцінюємо її як визнання зусиль всього українського народу, що сміливо виступив проти спроб зруйнувати мирний розвиток Європи, та як відзначення важливості роботи правозахисників у запобіганні військовій загрози в усьому світі».

Правозахисниця наголосила, що українська мова вперше звучала на офіційній церемонії Нобелівської премії миру: «Ми отримуємо Нобелівську премію миру під час війни, яку розпочала Росія. Ця війна триває вже вісім років 9 місяців та 21 день. Для мільйонів людей стали звичними такі слова, як обстріли, катування, депортації, фільтраційні табори. Але немає таких слів, щоб передати біль матері, яка втратила новонародженого сина після обстрілу пологового відділення лікарні. Вона щойно пригортала свою дитину, називала на ім'я, годувала грудьми, вдихала її запах — і раптом російська ракета зруйнувала весь її всесвіт. І тепер її омріяна і така жадана дитина лежить у найменшій у світі труні».

О. Матвійчук зауважила, що поки що не існує напрацьованих рішень для викликів, через які проходить Україна та весь світ, бо у різних країнах люди борються за свої права та свободи у надзвичайно складних обставинах. Відтак закликала світ реагувати на системні порушення прав людини та запровадити у зовнішній політиці підхід, згідно з яким права людини повинні бути не менш вагомим чинником в ухваленні політичних рішень, як економічна вигода чи безпека.

«Десятиліттями російські війська вчиняли злочини у різних країнах. Але завжди лишалися безкарними. Світ належно не відреагував навіть на акт агресії та анексію Криму, яка стала першим прецедентом у повоєнній Європі. Росія повірила, що може робити все, що захоче. Тепер Росія прагне зламати спротив та окупувати Україну через умисне завдання болю цивільному населенню», — продовжила п. Олександра, запевнивши, що російський народ буде нести відповідальність за цю «ганебну сторінку своєї історії та прагнення силоміць відродити колишню імперію».

Також Матвійчук запевнила, що українці «як ніхто хочуть миру» і що «мир не настає, коли країна, на яку напали, складає зброю», а також сказала, що «демократичний світ звик до поступок диктатурам... Ми не залишимо людей на окупованих територіях на смерть і тортури. Життя людей не може бути «політичним компромісом». Боротися за мир — це не піддаватися на тиск агресора, а захищати людей від його жорстокості».

Акцентуючи на масштабах російської агресії, нобелівська лавреатка заявила, що це «не війна двох держав, це війна двох систем — авторитаризму і демократії. Ми боремося за можливість будувати державу, в якій права кожної людини захищені, влада підзвітна, суди незалежні, а поліція не б'є мирні студентські демонстрації на центральній площі столиці».

Водночас Матвійчук зробила сумний висновок про те, що міжнародна система миру та безпеки більше не працює, а правозахисники, які багато років використовували право для захисту людей, не мають жодних правових механізмів, щоб зупинити російські звірства. Також розповіла, що чимало правозахисників нині перебувають у російських в'язницях, та закликала світ допомогти звільнити військовополонених і всіх затриманих цивільних.

У своєму виступі лавреатка не обминула і систему ООН, яка «заклала для окремих країн невинуваті індульгенції. Якщо ми не хочемо жити в світі, де правила визначають держави із більшою потужним військовим потенціалом, то це належить змінити. Ми маємо почати реформу міжнародної системи для захисту людей від війн та авторитарних режимів. Потрібні дієві гарантії безпеки та поваги до прав людини для всіх держав, незалежно від участі у військових блоках, військового потенціалу чи економічної потужності». І зауважила, що такі зміни можуть зробити звичайні люди: «Голос мільйонів людей у різних країнах може змінити світову історію швидше, ніж втручання ООН». Також правозахисниця розкритикувала підхід до правосуддя, який ґрунтується на Нюрнберзькому трибуналі, де воєнних злочинців засудили лише тоді, коли нацистський режим впав. Адже «справедливість не має залежати від стійкості авторитарних режимів... Правосуддя не має чекати... Ми маємо створити міжнародний трибунал та притягнути путіна, Лукашенка та інших воєнних злочинців до відповідальності... ми маємо довести, що верховенство права працює, а правосуддя існує, бодай і відкладене в часі».

О. Матвійчук зауважила, що світу потрібен новий гуманістичний рух, який буде працювати із суспільством на рівні сенсів, займатися просвітництвом, формувати масову підтримку

та залучати людей до захисту прав та свобод. «Цей рух має об'єднувати інтелектуалів і громадські спільноти різних країн, адже ідеї свободи та прав людини універсальні та не мають державних кордонів. Так ми зможемо сформулювати запит на рішення та спільно долати глобальні виклики — війни, нерівність, наступ на приватність, зміцнення авторитаризму, зміну клімату тощо. Так ми зможемо зробити цей світ більш безпечним. Ми хочемо, щоб наші діти не були змушені проходити через війни та страждання. Ми маємо взяти відповідальність, щоб не перекладати на їхні плечі те, що мусимо зробити ми, їхні батьки».

Наприкінці нобелівська лавреатка звернулася до світу із закликом до відповідальності й солідарності: «Час взяти відповідальність. Ми не знаємо, скільки у нас цього часу. І оскільки це Нобелівська премія миру під час війни, то я дозволю собі звернутися до людей у різних країнах світу із закликом до солідарності. Ви не маєте бути українцями, щоб підтримати Україну. Достатньо бути просто людиною».

Додали виразності того, що нині відбувається в Україні, і слова п. Олександри про те, як вона готувалася до виступу: «Я писала цю промову у себе на кухні при свічках, коли нам вимикали електроенергію. Я писала її в перервах між робочими зустріччями. Я довго і прискіпливо обдумувала, що має звучати в цій промові, коли їхала в потязі. Мені хотілося, щоб кожне слово, яке я скажу в цій залі, почули. Сподіваюся, я змогла передати усе, що ми, українці, хотіли світу сказати. Бо ми зараз платимо найвищу ціну».

Феномен українців, які тривалий час відбивають навалу ворога і продовжують триматися, вивчатимуть історіки майбутніх поколінь. А нам, союзникам, треба продовжувати благодійну діяльність і не збавляти темп у титанічній праці з підтримки тих, хто має потреби. І не переставати допомагати вижити та не занепасти духом сотням українських родин. Відтак уперто й ретельно провадити свою діяльність з підтримки сімей українських захисників. І не дати світові забути про Україну ані на хвилину.

Матеріал підготувала Лариса Тополя, редактор «НЖ».

ОЛЕКСАНДРА МАТВІЙЧУК
(нар. 8 жовтня 1983, м. Боярка, Київська обл.) — українська правозахисниця, працює над питаннями прав людини в Україні та ОБСЄ. Закінчила юридичний факультет та аспірантуру Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, Стенфордський університет (програма українських нових лідерів Центру з питань демократії, розвитку та верховенства права (CDDRL, 2018); голова правління Центру громадянських свобод (з 2007 р.); координаторка громадянської ініціативи «Євромайдан SOS» (з 2013 р.); створена після жорстокого розгону студентських демонстрантів 30 листопада 2013 р. для надання правової допомоги протестантам, яких переслідували в Україні); ініціаторка кампанії #SaveOlegSentsov; очільниця громадської організації «Центр громадянських свобод».

Нагороди: лавреатка премії ім. Василя Стуса (2007); премія Сюра Ліндебракке за демократію та права людини, Королівство Норвегія (2015); лавреатка премії «Захисник демократії» від місії ОБСЄ, Парламентська асамблея ОБСЄ (2016); премія «Відважна жінка України» від посольства США (2017); премія «За правильний спосіб життя» від шведського фонду Right Livelihood Award Foundation (2022); нагорода Hillary Rodham Clinton Award, яку щороку вручає Джорджтаунський інститут жінок, миру та безпеки у номінації «П'ять візирцевих жінок-лідерок».

THE UKRAINIAN MUSEUM

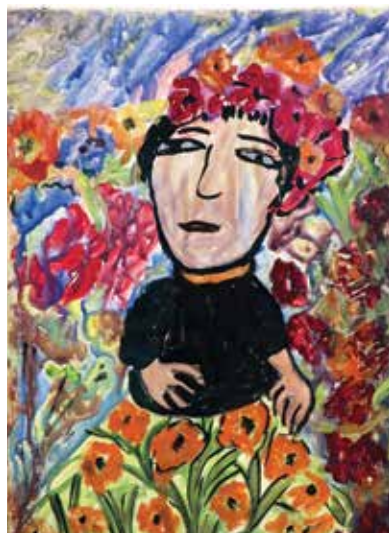
222 East 6th Street, New York, NY 10003 • www.theukrainianmuseum.org

If you haven't seen The Ukrainian Museum's wildly popular current exhibitions, *Nikifor* and *Yelena Yemchuk*, catch them before they close on April 15. Then start planning your next visit to the Museum, to see the exhibitions that are opening in late April and to enjoy some of the educational and public programs featured over the next couple of months.

Thursday, April 27, 6 – 8 p.m.

Opening of the Exhibitions *Janet Sobel: Wartime and Lesia Khomenko*

This spring and summer, the Museum is presenting the work of two intriguing women artists, generations apart and yet equally relevant and influential.

Janet Sobel, Untitled, c. 1943–1948, gouache on board, 10.5 x 7.5 in.

Janet Sobel: Wartime puts the spotlight on the rediscovered Ukrainian American folk artist who influenced the New York art world in the 1930s and 1940s. This will be the first museum exhibition focusing on Sobel's early work, which incorporated various Ukrainian images and motifs. Over fifty drawings, from 1937 to 1945, will highlight her rise to much-talked-about and prominent artist. This important period in Sobel's artistic career positioned her to be included in the ground-breaking Ninth Street Art

Exhibition (1951), which marked the formal debut of Abstract Expressionism, the first American art movement with international influence. Sobel was one of only three women included in the show.

Lesia Khomenko, This Is Ukraine: Defending Freedom, Venice, 2022 (A Collateral Event of the 59th International Art Exhibition – La Biennale di Venezia)

Lesia Khomenko is an acclaimed contemporary painter from Ukraine who since the Russian invasion has been the focus of global media attention and discussion. This will be her first museum exhibition in North America, and it will include large-scale paintings made specifically for the Museum. Khomenko, whose artworks have mocked Soviet Socialist Realism's erroneous attempt to create a perfect utopian society and fantasy people, has probed past state-sanctioned creativity and its long-lasting impact on current artistic practices.

Both exhibitions will be on view through September 2, 2023.

This opening event is exclusively for Museum members. To enjoy all the privileges and benefits of being a member of The Ukrainian Museum, including free admission, discounts on events and on purchases at the Museum shop,

and a bi-weekly member newsletter, sign up on the Museum's website, www.theukrainianmuseum.org (Visit > Membership), or call the Museum at 212-228-0110.

Sunday, April 30, 1 – 3 p.m.

Janet Sobel: Wartime and Lesia Khomenko Celebration & Talks

Photo: Voloshyn Gallery

The artist Lesia Khomenko.

Learn more about the artists behind the Museum's current exhibitions, and about their work, by taking part in this afternoon of talks and gallery walk-throughs with the curator of the *Janet Sobel: Wartime* exhibition, Ukrainian Museum director Peter Doroshenko, and with the artist Lesia Khomenko. This event is free for members, and is included with general admission for non-members. Registration is required; register on the Museum's website, www.theukrainianmuseum.org (Visit > Events).

Thursday, May 4, 7 – 9 p.m.

Hunger Dramatic Reading

The cast during the staged reading of *Hunger* at the Irish Arts Center on January 28, 2023.

Ninety years after the Holodomor, war erupted in Ukraine. That same week, theater director Emma Denson discovered a translation of Bohdan Boychuk's *Hunger* (*Holod* in the original Ukrainian). The play depicts two people, Beckettian style, at the end of the world. They debate existentialism, relationships, ethics, and God, all while slowly starving to death before the audience's eyes. This visceral depiction of a tragedy that killed millions is one of the few plays about the Holodomor, yet little scholarship on it exists. Emma's investigations soon led her to Maria Rewakowicz (Boychuk's second wife, a Ukrainian scholar and writer who is also The Ukrainian Museum's collections manager) and Virko Baley (a Ukrainian composer who penned an opera based on *Hunger*). During their interviews in the following months, a collaboration was born.

Hunger is an original bilingual adaptation and reconstruction of the original play, featuring original movement and composition. This reframing focuses on the impacts of the Holodomor on the four generations of women depicted in the play. The urgent message of *Hunger* is a call to ac-

tion to help however we can, as Ukrainian lives, the Ukrainian language, and Ukrainian culture are once again in peril. It reminds audiences that through the bridging of cultures, generations, and languages, change is possible.

A staged reading of *Hunger* premiered at the Irish Arts Center in January 2023 as part of the Origin Theatre Company's First Irish Festival. After the May 4 staged reading at The Ukrainian Museum, actor Marina Vogtsberger will describe her personal connection with the play as she recounts her grandmother's experience as a child during the Holodomor. Ukrainian Canadian designer Stephanie Bahniuk will lead a design concepts presentation to help the audience imagine what a future, fully realized production of *Hunger* could look like.

For more information about the production, please visit www.emmadenson.com/hunger. If you'd like to attend this event, go to the Museum's website, www.theukrainianmuseum.org (Visit > Events).

Friday, May 5 & 12, 7 – 9 p.m.

Saturday, May 6 & 13, 7 – 9 p.m.

Sunday, May 7 & 14, 2 – 4 p.m.

Undesirable Elements: Ukraine

Performance by Ping Chong and Company and Yara Arts Group

Undesirable Elements: Ukraine is the most recent work by Ping Chong and Company in the *Undesirable Elements* series, in which real people talk about their own lives on stage. This production, directed by Ping Chong (National Medal of Arts recipient and Artis-

tic Director Emeritus, Ping Chong and Company) and Virlana Tkacz (Artistic Director of the Yara Arts Group), explores the experiences of Ukrainian American New Yorkers: Ukrainian identity, immigration, intergenerational connections, the history of Ukrainians in the U.S., and the disastrous effect of Russia's war. The year 2022 marked the 30th anniversary of the *Undesirable Elements* series, which has had more than 65 productions performed around the world.

Photo: Pavlo Terekhov

A post-performance discussion of *Undesirable Elements: Ukraine* at the New School, New York, early February 2023.

If you'd like to attend this performance, go to the Museum's website, www.theukrainianmuseum.org (Visit > Events).

**The Ukrainian Museum
has a new website!**

www.theukrainianmuseum.org

**Check the site regularly for
new events and updates.**

Nikifor exhibition catalogue now available

A fully illustrated, 168-page catalogue of the Museum's *Nikifor* exhibition (see the December 2022 issue of *Our Life*, p. 24) is now available at the Museum shop (accessible from the website, www.theukrainianmuseum.org). The catalogue includes a fascinating essay by the exhibition curator, Prof. Myroslava Mudrak, as well as a biography of the Ukrainian Lemko artist, considered to be one of the premier outsider (self-taught) artists of his time.

Коли слова зайві

Виставка робіт Анастасії Шигаєвої

Марія Венгер, голова 1-го Почесного Відділу, Нью Йорк

Ми, українці, продовжуємо нашу боротьбу за ідентичність, за волю, за культуру та історію. Наш 1-й Почесний Відділ США минулого 2022 року робив акцент на духовних і культурних теренах. З найсвіжішого — організована виставка робіт «Graphics. Dreams» нашої талановитої союзниці, культурної референтки, сертифікованої викладачки з мистецтва та професійної ілюстраторки Анастасії Шигаєвої у домівці США в Українському селі в Мангеттені.

Ретельне планування допомогло чудово провести офіційне відкриття виставки у дощову п'ятницю 16 грудня 2022 р. Референтка суспільної опіки Світлана Мартинюк та архівна референтка Тетяна Клубань насолоджували гостей запашною домашньою випічкою у той час, коли Марія Яновська чарувала всіх присутніх своїм голосом, виконуючи українські народні пісні.

Хоча виставка і тривала всього лише декілька днів, нам вдалось у цей час провести читання дитячої книги «Жаринка», ілюстрації до якої створила п. Настя, а також організувати креативний розпис сумок і продаж виробів ручної роботи. Усі вторговані кошти ми відразу передали на придбання генератора в рамках проекту США «Зігрій Україну».

Сподіваємося, що відвідувачі виставки, організованої нашим відділом, поринули у світ казкової магії Різдвяних свят та української культури. І чекаємо зустрічі з Вами на наших наступних заходах!

Анастасія Шигаєва (ліворуч) і Марія Венгер.

На відкритті виставки.

Відвідувачі виставки та учасники заходу з креативного розписування сумок.

Святкові Сходини 29-го Відділу

Ірена Пискір Біляк, пресова референтка 29-го Відділу, Чикаго

Під звуки «Щедрика» та інших колядок союзнянки 29-го Відділу в Чикаго ввійшли до елегантної кімнати Культурного Осередку. За накритими на полуденок столами пані мали можливість поспілкуватися та зробити фотографії, бо ж не бачилися якийсь час.

Голова відділу п. Люся Кривокульська відкрила свято молитвою та колядкою «Бог Предвічний». Також побажала щасливого Нового року.

Спочатку були привабливі канапки з оселедцем, що смакували з вином. Потім — традиційний полуденок з меню святвечора: борщ, вареники, голубці з грибним соусом та кутя. А наприкінці був десерт: яблучний пиріг з кавою. Усі спілкувалися та обідали під музику колядок, про яку подбала заступниця голови відділу Катя Івасишин.

Програму розпочала культурно-освітня референтка п. Люба Мицик привітаннями з Різдвяними святами та Новим роком. Ірена Пискір Біляк прочитала побажання від Головної Управи, дитячий вірш про війну, а тоді повідомила, як треба правильно зустрічати Новий рік. Усі весело зауважили, що такі «постанови та резолюції» часом не відповідають спеціальним діетам. Відтак анекдотами та жартами підтвердили, що люди себе обманюють і «відкладають дієту», бо її дотримання — це тяжка справа. Пані Орися Покорна прочитала вірш Богдана Лепкого «На Різдво» та кілька гуморесок Гриця Зозулі, а п. Галя Чиж заспівала колядку.

Спеціальні наліпки на кріслах вказали деяким членкам, що вони виграли вино, шоколад або навіть шампанське. Це була несподіванка для трьох пань! Потім усі, підглядаючи у роздані тексти, співали колядки під акомпанемент Орисі Покорної. А у супроводі своєї сестрички Іванки Гаєцької прийшли до нас колядувати пластунки — цим нас зворушили та дістали нагороду від нашого відділу.

Настрій був святковий і веселий: усі гомоніли, попивали вино та згадували особливі моменти свят зі свого дитинства у скитальських таборах. І ніхто не спішив додому, усім було гарно та цікаво.

СУА продовжує гарні українські традиції навіть у воєнний час. Слава Україні! Героям Слава!

Ірена Пискір Біляк, Оля Дяченко, Віра Лесик Клим

Люся Кривокульська, Галя Чиж, Орися Покорна

Люба Мицик, Рома Гладка.

BRANCH 50

Celebrates Koliada

Oksana Malanchuk

President, Branch 50, Ann Arbor, MI

Natalie Grossman

Press Officer, Branch 50, Ann Arbor, MI

It wouldn't be January if Branch 50 in Ann Arbor, Michigan, didn't celebrate Koliada by preparing traditional Ukrainian Christmas Eve fare, gathering as a group with friends and family to eat Ukrainian food and sing Ukrainian Christmas carols, and collect donations to aid in financing Ukrainian scholarships and other charities during the coming year. In 2023, Branch 50 joined forces with the larger Ukrainian community in the area and invited the five University of Michigan Ukrainian Scholars at Risk, a visiting Fulbright scholar, and a visiting ophthalmology fellow plus their families to the event. Also invited were any number of refugees who had landed at our doorstep and the American colleagues who helped them along their way. Notable among these colleagues is a new member of our branch, Emily Rusnack, who has personally guided 24 new refugees so far through the registration process and helped them with their documentation. Our invitation read potluck, and there was a signup sheet, so there was food, and food galore: three different types of borsch, varenyky, holubtsi, kutia, two different uzvars, kolach, and so many desserts that people took home doggie bags full.

Branch 50 has held fundraising events throughout the year, but the Koliada on January 22 was a memorable gathering for our Ukrainian community. Those of us who have proudly represented the Ukrainian diaspora realized that our collective projects and outreach now had to be more closely shaped by the events in Ukraine. The brutal war inflicted by Russia created new needs for Ukrainian citizenry that tested our collective strengths and talents. It became evident that our American friends and neighbors were also generously giving of their time and money to help.

These friends were particularly strong in the field of social services. With our bellies full, we listened to a representative from Jewish Family Services who described the many services that they offer to newly arrived Ukrainian refugees. A member of the Daughters of the American Revolution (DAR), Cindy Livingston, drove all the way from Grand Rapids to bring a remarkable gift of hand-crafted quilts for each refugee child

attending. Her compatriots at DAR wanted to do something for Ukrainian children and quilted over twenty 4 x 4 quilts to keep the children warm. The children, 20 strong, who had been playing in a separate room, in turn favored us with traditional Vertep verses. The larger group of nearly 40 community and Branch 50 members sang Ukrainian Christmas carols to the accompaniment of bandura music played by our new member Sofia Milnikiewicz. In these difficult days, the requisite Ukrainian national anthem and "Chervona Kalyna" were also belted out with great enthusiasm. Finally, those who could, donated what they could, to further the Branch 50 charitable activities that benefit Ukraine so desperately in need during this time of war.

The courthouse in Wilmington.

BRANCH 54

Takes Every Opportunity to Support Ukraine

Maria Pazuniak, Press Secretary, Branch 54, Wilmington, DE

Since the war in Ukraine, precipitated by the Russian Federation, started in February 2022, our Branch has been very active in helping Ukraine.

Our Branch has so far collected \$8,142 for the war effort:

\$2,900	WBW/Hedgerow Theatre events
\$1,500	individual donations via our Branch
\$1,435	Tryzub Independence Day
\$685	individual donors and Holy Myrr Community Flea Market
\$635	Arden Concert
\$537	UECC Community Flea Market
\$450	individual donors and WBW residual

At the request of Branch president Donna Seningen, the mayor of Wilmington allowed the city's courthouse and water tower to be lit up in the blue-and-yellow colors of the Ukrainian flag. Other businesses joined in. It was a sight to behold as one drove north and south along I-95.

In addition, an unidentified individual sponsored a billboard on I-95 South that read UNITED WE STAND WITH UKRAINE.

We have not let a big or small undertaking pass us by. We sold varenyky and took part in Boscov Friends to Friends Day, where customers got a discount at the store if they supported our efforts. We also had a table at the Arden Fair where we sold T-shirts, flags, buttons, decals, and other beautiful items.

We were able to send the Ukrainian Pediatric Burn Victims \$1,440, donated by individuals and our Branch members.

Our Branch also helped an orphanage in Ukraine by sending, on October 6, boxes of jackets donated by the Knights of Columbus.

We also received a donation from the Apostleship of Prayer, and W. L.

Gore employees donated 25 packages of new jackets, along with other pre-owned, reusable items.

A 650-pound shipment was sent to Sister Romana for distribution, with shipping courtesy of Ukraine Express.

Our Branch is small but hardworking.

The Wilmington water department.

BRANCH 56

Hosts Christmas "Zustrich"

On the afternoon of Saturday, January 14, 2023, members of Branch 56 hosted a light-hearted Christmas "Zustrich" at St. Andrew's Ukrainian Religious and Cultural Center in North Port. Ivanka Olesnycky served as chairperson for the joyous annual event, which is held for Branch members and their

Members of the Branch 56 Christmas Social Committee assemble to open the festivities, accompanied by accordionist Vlad Szpiczka, husband of Branch member Klara Szpiczka.

About 100 guests attended the Branch 56 Christmas "Zustrich."

Patricia Zalisko, Branch 56, North Port, FL

guests as a "thank you" for their volunteer contributions during the year. The menu was arranged by Lidia Bilous.

Branch members and their guests were dressed in Ukrainian embroidery for the party.

After an opening prayer delivered by Father Oleh Saciuk, Branch president Bohdana Puzyk greeted Branch members and guests as the Master of Ceremonies. The women's choir was led by Oksana Lew, who carried a traditional star into the hall. Christyna Sheldon led the opening carol with her wonderful singing voice. Approximately 100 guests were entertained by humorous skits and poems read by participating members and their spouses, such as Klara Szpiczka's husband, Vlad, who provided musical entertainment with his accordion.

During the afternoon's entertainment, guests enjoyed a lovely lunch served by members of the Branch.

Also among those providing entertainment were Olya Hron and her husband, Ihor, who delivered a Celtic toast; Mr. and Mrs. Yarymovych; members of the Ukrainian Men's Club; Luba Chasto; and Father Oleh and Matka Roxolana Saciuk. Ihor Rakowsky, Nestor Olesnycky, and Orest Hrycak also delivered a humorous rendition about life in North Port, with lyrics penned by Orest Bilous and sung to the music of "Boh Sya Razhdhaye." All Branch members and guests joined in to sing traditional Ukrainian carols during the joyful and relaxed event.

The afternoon's get-together closed with Ms. Olesnycky thanking guests for their participation and volunteer efforts, and her committee for their labors and time in making the Zustrich a success.

Photos: Victor Lisnyczyj, Lieda Boyko, Daria Tomashosky

73-й Відділ відсвяткував своє 60-річчя

Оксана Луків, пресова референтка 73-го Відділу, Бриджпорт, Коннектикут

США — одна з найстаріших організацій, заснованих українською громадою в імміграції і яка впродовж десятиліть зберігає українську ідентичність і культурну спадщину. Жінки-членкині є згуртованими Берегинями нації, які працюють над збереженням української культури та примноженням української спадщини для наступних поколінь.

Свято, присвячене 60-річчю діяльності нашого 73-го Відділу, розпочала ведуча Світлана Березка з молитви США. А парох парафії Пресвятої Богородиці о. Іван Мазурик поблагословив святковий стіл зі смачними стравами, які приготувала Богдана Станіславська разом з союзницями відділу. Голова відділу Надія Кільчицька щиро привітала усіх присутніх зі святом.

З Ювілеєм нас привітали парафіяни й гості парафії. На свято завітали також наші посестри з Головної Управи США та відділів округи Нова Англія: 2-га заступниця голови США для справ членства Валентина Табака, голова округи Нова Англія Катерина Таньчин, представниця 106-го Відділу Зоряна Миштал, голова 108-го Відділу Ганя Салемі, голова 139-го Відділу Світлана Левусь.

Наш відділ отримав грамоту з нагоди ювілею, а найстарші союзниці Ярослава Ковач і Текля Івашків отримали грамоти за довголітню працю у 73-му відділі.

Наприкінці свята голова відділу Надія Кільчицька щиро подякувала всім гостям, хто був на святі, а також учасникам концертної програми.

Зліва направо, стоять: союзниці 73-го Відділу Лідія Грай, Вікторія Григорук, Богдана Станіславська, Надія Малішевська, Оксана Луків, Світлана Березка, Надія Кільчицька; сидять: Катерина Таньчин, Ярослава Ковач, Валентина Табака

Союзниці 73-го Відділу та гості свята.

BRANCH 95

Hosts Father Ivan's Book Reading & Discussion

Marianna (Szczawinsky) Crans, Branch 95, Kerhonkson/Poughkeepsie, NY

Very Reverend Dr. Ivan Kaszczak has been the pastor of Holy Trinity Ukrainian Catholic Church in Kerhonkson, NY, for over 12 years. During that time, he has become a beloved friend and pastor to the local Ukrainian community as well as to the congregation of St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church in Hunter, NY. Singlehandedly, through his loving guidance, approachable manner, outgoing personality, and dry humor always targeted at himself, he has brought many of the younger members of both diminishing congregations back simply by being a part of their lives and enriching them.

Photo: Irene Skulsky
Father Ivan Kaszczak

In Kerhonkson, the Holy Trinity church hall has become the hub of local community projects and events and meetings for groups like Plast and UNWLA Branch 95. Father Ivan actively interacts with the community; he was the first priest to teach Catechism classes and to hold a Youth Retreat (in 2022). He holds

functions like immersive retreats with young seminarians. He also ministers to all the guests and attendees of various Ukrainian-themed functions and events at the Soyuzivka Ukrainian Heritage Center and Resort (across the street from the parish), especially at weddings and other religious celebrations. During the COVID pandemic, he used technology to enable both of his congregations to watch Mass via live and taped broadcasts. He has become our best friend and ally in all things Ukrainian. He has spoken to local newspapers and radio stations condemning Russia's war on Ukraine and explaining why it is so horrendous for our diaspora.

Father Ivan was ordained in 1985. An extremely intelligent and learned man, with a Masters in Theology and a Doctorate in Religious Education, he is also a prolific and elegant writer, the author of three books on the Ukrainian clergy and the editor of one on the history of Ukrainian Catholics in America. Because of his interest in the early Ukrainian Catholic Church in North America, he is an avid researcher of the subject.

Father Ivan has therefore been invited many times to do readings and synopses of his books or share his discoveries. Branch 95 hosted such a reading event with Father Ivan for the Kerhonkson community on November 26, 2022, at the Holy Trinity Ukrainian Catholic Church Hall. The event was spearheaded by Branch member Irene Skulsky, who is also a member of the congregation. The book is one that Father Ivan has been researching, *A Memoir of Life in America for Early Ukrainian Immigrants, 1889–1892*, by Rev. Konstantyn Androuchovych, the first Greek Catholic priest in America.

Attended by members of the congregation, visitors to Soyuzivka, Branch 95 members (identified by their vyshyvanky), and a very special guest – the Most Reverend Bishop Paul Chomnycky, the Eparch of Stanford – the event was held to recognize Father Ivan's work, to enjoy his lively commentary, and to raise funds for the UNWLA's Keep Ukraine Warm campaign.

After the audience had a chance to enjoy the refreshments (homemade canapés and des-

Photo: Mary Panchyshyn

Most Rev. Bishop Paul Chomnycky and Very Rev. Father Ivan Kaszczak (seated, at right) surrounded by event participants from Soyuzivka, the Holy Trinity parish, and Branch 95 (in vyshyvanky).

Branch 95 member Irene Skulsky hosted the event.

serts, coffee, tea, and hot cocoa), host Irene Skulsky introduced Father Ivan, who began by reading excerpts and then discussing various passages of the book with his usual dry wit and humor, much to everyone's appreciation.

As Father read, it became very apparent that life was quite different in the late 1800s when Ukrainians and other Eastern Europeans began migrating to North America and the U.S. in search of a better life during the booming industrial revolution.

According to the book, many Ukrainians came to the U.S. by way of Alaska in the 1860s. Some settled in San Francisco after earning their passage on the boats. They eventually migrated to Pennsylvania, working in the anthracite and coal mines and in the steel industry. Those wanting to marry would travel to New York (Yonkers and other Ukrainian areas), where many young women worked in factories. Others chose to work in gold and silver mines in Colorado and Montana. Life was hard, the pay low, and lives were expendable.

Since there were no organized churches, and the Ukrainian diaspora was in its infancy, early priests traveled among these scattered communities, arranging times to handle their priestly duties of conducting weddings, baptisms, and burials; administering the sacraments; and celebrating liturgical feasts. Because of the lack of bishops, there was no discipline (religious or otherwise) among priests and pa-

rishioners, resulting in conflicts of personalities or perceived dogma, and some fights. (Hints of the wild, wild, west indeed!)

As communities became established, the ones in Shenandoah being the first, organizations were formed and churches started being built. But then the question of ownership arose: whose name should be on the deed? The priest? The trustees? In Latin rite religions, the organized Church owned everything. Trusteeship seemed better, in case the priest moved. Sometimes, however, two groups of parishioners elected two sets of trustees and ended up in court seeking resolution. The Ukrainian Catholic Church needed to eventually establish itself in the U.S. It did so and remains viable, active, and strong today, ministering to our hearty diaspora across the country.

At the conclusion of the reading and discussion, we thanked Father Ivan for such an entertaining event, thanked our special guest, Bishop Paul, for attending, and invited the attendees to participate in a raffle set up by the Branch to raise funds for the Keep Ukraine Warm campaign.

The Branch provided 22 items for the raffle: Ukrainian-inspired embroidered pillows and linens; jewelry; coffee mugs; gift baskets featuring tea and cookies, baking kits, pizza kits, coffee kits, etc.; and a luscious torte baked by a member of the congregation known for her extraordinary baking skills. We even "wangled" Bishop Paul to draw and call out the raffle ticket numbers, which he thoroughly enjoyed! The \$500 raised at this event was added to the funds raised at our other events during the year and sent to the UNWLA. To date, our Branch has raised over \$7,000 for various UNWLA humanitarian aid initiatives in Ukraine. Our intention is to continue with our fundraising efforts until Ukraine is safe and free once more. *Slava Ukraini!*

Свято Миколая у 142-му Відділі

Людмила Телебзда, 142-й Відділ,
Марія Зарицька, 96-й Відділ,
м. Воррен, Мічиган

Союзянки 142-го Відділу США (Округа Детройт) кілька років поспіль влаштовують дитяче свято Миколая. Цього разу 11-го грудня 2022 р. св. Миколая зустрічали в залі Школи Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у м. Воррен, Мічиган. Режисер свята Людмила Новаринська Телебзда, заступниця голови 142-го Відділу ім. Лідії Колодчин, залучила до участі близько 70 дітей, до яких приєдналися також діти із родин біженців з України. Захід відвідало понад 300 гостей!

Діти, перевдягнуті у казкових героїв, були персонажами казок і українських легенд. То ж на святі карлики бігали, ангелики літали, зайчики стрибали, курчатка, каченята і гусятка «квекали», вовчики-братики та лисички-сестрички облизувалися з надією. Гучно деклямували вірші та сердечно співали пісні і діти, і молоді парубки та дівчата, одягнені у барвісті вишиванки. Усім учасникам свята Миколай та його помічники роздавали подарунки, про які подбала Округа Детройту в особі п. Ульяни Кушнір за підтримки двох кредитових спілок, що діють на теренах Детройту.

До підготовки свята доклалися всі без винятку союзянки 142-го Відділу: писали сценарій, придумували активні забави для дітей, закупляли необхідні матеріяли, декорували залю, турбувалися про рекламу, готували смачні перекуски. У їх злагоженій та дружній праці і полягав секрет успішності проведення заходу! Велику вдячність союзянки висловлюють матусям маленьких артистів, о. Ємельяну Дорошу за благословення, а також пп. Тамарі Фінлей, Івану Зазуляку та Андрію Дутці за музичний супровід свята і п. Анні Єлісєєвій за чудові світлини.

Ми вдячні за ініціативу, найперше голови Ірини Хомчак, за рішучість, терпіння та успішний вислід старань для діток. А вони зростають дуже швидко... То ж, допоки вони ще діти, творимо для них дитячу казку, яка має здатність проростати у їхніх серцях добрими споминами та невдовзі трансформуватися у добрі вчинки й плідні справи!

BRANCH 118

Sharing History, Culture, and Prayer

Martha Noukas, Branch 118, Houston, TX

Martha Noukas speaking to the Catholic Daughters of the Americas (CDA).

Christine Villacorta describes growing up as a Ukrainian American.

Left to right: Angie Hofer (Regent of CDA), Martha Noukas (Branch 118), Fredna Kilcommins (CDA), Olha Hirka (Branch 118), Oksana Gensior (Branch 118), Juliana Villacorta (Branch 118), Christine Villacorta (Branch 118), Cherrie Cavestany (CDA).

On Saturday, January 21, 2023, a few members of UNWLA Branch 118 met with a group of women from the Catholic Daughters of the Americas (CDA) on the grounds of Christ the Redeemer Catholic Church in Houston, TX, to share information about the UNWLA, Ukrainian culture, and the current situation in Ukraine. The presentation was organized by Oksana Gensior, a member of Branch 118, at the invitation of Cherrie Cavestany, a member of the CDA.

The Branch 118 members who participated in this presentation were Oksana Gensior, Olha Hirka, Martha Noukas, Chrystia Villacorta, and Juliana Villacorta.

Oksana Gensior began the presentation, sharing personal stories about her family and their arrival in the United States and settlement in the Newark, NJ, area. Martha Noukas spoke about the history of the UNWLA and shared information about the founding of the first UNWLA Branch in Texas. Chrystia Villacorta shared her family's story, the hardships they endured during World War II, and her experiences growing up as a Ukrainian in upstate New York. Olha Hirka and Juliana Villacorta provided insights about the war in Ukraine and statistics on the assistance that the UNWLA has provided since February 2022.

At the conclusion of the presentation, the CDA presented each of the Branch 118 participants with a small bouquet of yellow roses and a prayer card. All the women in the room recited the "Prayer for Ukraine" together. The women of CDA viewed the UNWLA display table at their leisure, and Branch 118 members answered questions about how and where donations could be made for Humanitarian Aid for Ukraine.

The Catholic Daughters of the Americas was founded in 1903 and is one of the oldest women's organizations in the Americas. It was very comforting to learn that CDA members across the Americas are saying the "Prayer for Ukraine," which we are now sharing with all of you!

PRAYER FOR UKRAINE

O Lord our God, look down with mercy on the Ukrainian people. Protect and save them from the unjust aggressors who seek to subdue them. Grant them steadfast trust in your mercy and protection.

O Mother of God, who gave us your miraculous icon at Zarvanytsia, intercede for the Ukrainian people, who run to the shelter of your mercy in their times of need.

O Lord Jesus Christ, have mercy on us. Grant peace and protection to the people of Ukraine. Give them strength and courage to defend what is good, right, and holy. Keep them safe from harm and provide for all their needs, both temporal and spiritual.

Hear our prayers, O Lord, and deliver us from distress, for You are merciful and compassionate and love mankind. To You we give glory: the Father, the Son, and the Holy Spirit, now and forever and ever. Amen.

Ihor Magun, MD, FACP

What We Know about COVID

It has been about three years since the COVID pandemic started, and everyone, including the medical community, is in what we can only describe as “pandemic fatigue.” Many, if not most, people feel that COVID no longer carries the risk of bad outcomes as it did when the pandemic started. This shift in thinking has led to the assumption, fueled by political and economic factors, that we may resume pre-pandemic life. Contributing to this factor is misinformation that adds to more confusion as well as mistrust and downplays the actual serious threat that still exists.

In this column, my intention is to provide some useful, substantiated medical information to explain what we currently know about this disease. Obviously, this information is current, and new developments may change how we diagnose and deal with COVID, its immediate effects, and any related long-term issues.

By now, everyone is familiar with the rapid home COVID test and the PCR (Polymerase chain reaction) test. There is also an antibody test that is from blood and identifies past infection. The gold standard is actually the PCR test, since it can detect an infection in its earliest stages, even before symptoms arise. Ob-

viously, this test does not provide instant results; it can take up to 48 hours, depending on patient priority, the travel distance between the sample collection site and the testing laboratory, and the volume of tests at the performing laboratory. The rapid home test provides results in basically 15 minutes and indicates, if positive, that indeed you have the infection and are considered contagious. If you test negative, you may not be infected, or you may be in either the early or the late stages of the infection. Most individuals who are scheduled for any surgical procedure require a PCR, for obvious reasons.

Many argue that having had the COVID infection provides a natural immunity that one would assume is much better than a vaccine. There was some validity to this claim in the very early days of the pandemic; however, the turning point occurred when the dreaded Omicron variant emerged and negated the natural immunity theory.

The Omicron variant had over 50 mutations, producing what we might call a perfect storm and negating the positive effects of natural immunity. The take-home message is that natural immunity varies greatly, and up-to-date vaccines provide long-lasting protection. Additionally, vaccines play a major role in stopping the spread of the virus, which in turn decreases the virus’s ability to mutate and prevents the emergence of new variants.

Regarding women and pregnancy: vaccination either before conception or during early pregnancy is completely safe. This also holds true for women who are breastfeeding.

Foregoing a vaccine in pregnancy and contracting the virus at that time can lead to premature birth, birth defects, or stillbirth. There is also no evidence regarding changes in fertility or alterations in our DNA.

Long-term post-COVID effects referred to as “long haul” are seen in some individuals. They can manifest in many ways and can last for months. Symptoms vary in intensity and include fatigue, brain fog, muscle pains, digestive issues, chest pain, lack of smell, as well as a combination of everything. No one can predict who will get these symptoms or how long they may last.

Suffice it to say that COVID will not be eradicated soon. It will continue to play a major role in our lives for the foreseeable future. We must learn to navigate a terrain that is more complex and heed the lessons learned from the current successes as well as the missteps. Although we are in a better place with regard to the virus than we’ve ever been, we must not let our guard down. We must continue to take care of our health issues, continue good hand washing, and follow vaccine guidelines and quarantine recommendations.

Ukrainian Bandurist Chorus Collaborates with UNWLA on Concerts Honoring Lesia Ukrainka

Oksana Lodziuk Krywulych, *UNWLA Officer-at-Large*

The idea of holding a series of concerts to celebrate the 150th anniversary of Lesia Ukrainka's birth first came up in 2019, when the president of the Ukrainian Bandurist Chorus of North America (UBC), Anatoli Murha, proposed a collaboration between the UBC and the UNWLA. The concept articulated by UBC conductor Oleh Mahlay – honoring Lesia Ukrainka's power and place in Ukrainian culture by highlighting her poetry using original songs set mostly to the poetess's own words – wowed then UNWLA President Marianna Zajac and this writer. A partnership was formed, and planning and promotion for the concert series began.

UNWLA Ohio Regional Council President Halyna Yarema expressing thanks to UBC conductor Oleh Mahlay at the concert in Cleveland on October 1.

The concert in Morristown, NJ, on October 22. A portion of the ticket sales from each concert was donated to fund UNWLA initiatives.

The concerts were to be held in several cities across the U.S. COVID delayed the concert series from 2021 to 2022, but, in the end, five highly successful concerts were performed in September-October 2022 before enthusiastic audiences in Michigan, Ohio, Washington, D.C., New Jersey, and Pennsylvania. The concerts in New Jersey and Pennsylvania were narrated by Myroslava Gongadze, with the final concert in Philadelphia livestreamed to over 2,000 people in Ukraine and around the world.

The first half of each concert (Seven Strings) showcased Lesia's poetry set to music. Lesia Ukrainka's own voice was heard in preserved wax recordings of the beautiful music of the kobzari – recordings that she had made while traveling throughout Ukraine in the early 20th century. Photos were projected on a large screen, coupled with a narrative to propel the story and inform the audience about her rich life. All the songs were written specifically for this concert series.

With the ongoing war in Ukraine, the second half of the concert opened with the beautiful "A Prayer for Ukraine" and featured patriotic songs such as "Brothers: To Arms" as well as familiar favorites.

Appreciative audiences greeted the artists with thunderous applause at each venue. The many standing ovations were a testament to the exceptional talents of the artists and the beauty of the concerts.

Soyuzianky filled the concert halls, and the talented performers were graciously treated to receptions in each city. There were calls for concerts in more venues, particularly in Florida.

A special guest at the New Jersey concert was the great grandnephew of Lesia Ukrainka, who attended with his family.

This outstanding concert series provided new insight into the woman who stands in the pantheon of Ukrainian heroes. It also cemented a wonderful partnership between the UNWLA and the UBC, one we hope to repeat in the near future.

Рута Галібей

29-й Відділ США, Чикаго

Св. п. Рута Галібей померла 1 червня 2022 р. Панахиду відправлено у Соборі св. Володимира та Ольги в Чикаго.

Другій світові війні з батьками виїхала до табору біженців у Міттенвальді (Німеччина). Там стала пластункою, і така роль їй полюбилася настільки, що в США стала членкою куреня «Перші Стежі», була активною у Станиці та згодом стала членом її Ради. До США прибула у 1949 р.

Вищу освіту отримала у США, має три дипломи, зокрема магістра із політичних і бібліотечних наук. Працювала у політичних державних установах та університетських бібліотеках. Окрім цього, була учителькою українознавства в Сиракузі та Чикаго.

Вийшла заміж за Тараса Галібея та разом з ним виховала трьох дітей. Мала п'ятеро внуків і трьох правнуків.

Також св. п. Рута була активною спортсменкою, їздила на лещатах і брала участь у спортивних змаганнях.

Рута Галібей була довголітньою активною членкинею 29-го Відділу США та обіймала різні посади. Мала гарну вдачу та спокійний характер. На сходинах відділу ділилася своїми думками та респектувала думки своїх посестер.

Вічна пам'ять нашій дорогій Союзянці бл. п. Руті Галібей.

Ірена Пискір Біляк, пресова референтка 29-го Відділу США, Чикаго

Нам прикро втрачати наших членкинь. Пішла у засвіти наша союзниця, членкиня 29-го Відділу США Рута Галібей (з Витановичів). Після панахиди св. п. Руту поховали біля її батьків на цвинтарі св. Андрія в Бавнд-Бруці (Н. Дж.)

Народилася 27 липня 1930 р. у Львові, де ходила до школи. По

Olia Lukiw

Branch 75, Maplewood, NJ

Olia was born on August 26, 1950, in Buenos Aires, Argentina, to Bohdana and Evhen Hrycaj. She immigrated to the U.S. at the age of 10. Throughout her life she preserved and celebrated her Ukrainian culture and loved to cook her Argentinian cuisine. As a close friend, I can attest that her empanadas were the best.

Olia and Ihor Lukiw were married on April 23, 1978, and together they raised three loving children: Danusia, Roman, and Laryssa. Olia instilled in them her religious beliefs and moral values. It was important to Olia to pass on to her children her Ukrainian traditions.

In 1979, Olia joined UNWLA Branch 75 in Maplewood, NJ. This was the beginning of a very passionate and devoted Soyuz member.

IN MEMORIAM

During the early years, Branch 75 made a commitment to senior citizens in our community. Social services became very important, and members gave of themselves to help the elderly. Members would drive the elderly to medical appointments and food shopping, and even opened a store front offering any type of help.

During this time, members decided to prepare and deliver Easter baskets to the elderly. On Holy Saturday, members would gather at St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church in Newark, NJ, to assemble the Easter baskets. The parish priest would bless the baskets in the morning, and members would deliver them to the homes of the elderly. And yes, Olia volunteered to bake the babkas for the baskets. This tradition lasted for 40 years, and every year without hesitation Olia would volunteer. She was our babka lady.

During her membership in our organization, Olia was not afraid to take on responsibility. She held various posts, including President several times, as well as Vice President. Her favorite post, and the one she enjoyed most, was being the Scholarship Chair. The branch would sponsor students from different parts of Ukraine. Olia made sure there was constant communication between her and the students. She would write letters, and when the students wrote back, Olia showed such excitement in reading their letters during our meetings. She also made sure that these children were always sent care packages, whether on holidays or birthdays. In

preparing these packages, Olia always put in something special from herself, but she never admitted to anyone what she was doing. Her friends knew, and it was because of this type of kindness that she was so loved.

On the entertaining side, the branch decided that we needed zabavas with a live show for the community. That became a tradition. Olia, of course, helped with staging and was also a performer. In fact, she was the star performer in most of our productions and also helped with anything else that was needed. Olia never complained about the time-consuming rehearsals that took her away from her family, from her small children at home. She just did what she volunteered to do with a smile.

Olia's greatest accomplishment was being elected President of the UNWLA New Jersey Regional Council. During her presidency, the NJ Regional Council was responsible for holding the UNWLA national convention in May 2011. Everything was dependent on Olia's leadership. Because of her dedication and infectious smile, other Soyuz members were always willing to volunteer and help and even looked forward to working alongside Olia. She had a real commitment and passion for Soyuz. I once dubbed her Miss Soyuz. If I had been able to crown her, I would have.

Olia was unafraid of responsibility. When the Ukrainian Cultural Center in Whippany, NJ, was organizing a fundraising festival, the organizing committee reached out to Soyuz to take on the responsibility of procuring and selling baked goods during the festival. Of course, Olia volunteered to organize and run this fundraiser. With her leadership and commitment, the bakery raised around \$6,000.

Whatever Olia asked, members could not say No. She was extremely committed to our organization, and she proved this throughout her life.

When Olia passed away on October 7, 2022, our community and Branch 75 lost a very special woman who was committed not only to our organization but also to her family: her husband Ihor, her children, and her grandchildren.

Rest in peace, our dear friend. You will be remembered by everyone whose life you touched with your smile, your warmth, and your positivity, even throughout your illness.

Our deepest condolences to Ihor, her children, and her grandchildren Viktoria, Mako, Liliana, and Amelia, but know that your wife, mother, and grandmother left behind a legacy, and that she will forever be remembered for her commitment, passion, and hard work on behalf of our organization.

In loving memory,

Bozenna Polanskyj, Branch 75, Maplewood, NJ

Наталія Головінська

65-й Відділ, Нью Брансвік, Нью Джерзі

Членкині 65-го Відділу США попрощалися з Наталією Головінською, яка відійшла у Вічність 10 грудня 2022 р. на 89-му році життя.

Другої світової війни була змушена разом з родичами виїхати на захід Європи. Родина опинилася у переселенському таборі Ландек (Австрія). У 1950 р. Наталія з родиною іммігрувала до Америки й оселилась у Філадельфії. Вийшла заміж за проф. Івана Головінського, з яким прожила понад 60 років. Родина Головінських мешкала в околиці громади Нью Брансвік при парафії Української Католицької Церкви Різдва Пресвятої Богородиці.

Наталія була активною у громаді та належала до Пласту, де була однією із засновниць куреня «Чортополохи». Також вона відома як досвідчена піяністка й довголітня вчителька гри на фортепіано. Була активною у 65-му Відділі США і упродовж 40 років його очолювала — вміло провадила працю відділу, була завжди погідна, уважна до інших і шанована всіма, хто її знав.

Завдяки співпраці св. п. Наталії Головінської та св. п. Ольги Гордецької (некролог надруковано в «НЖ» за листопад 2022 р., с. 27) — двох союзнок, які пішли у засвіти минулого року, наш відділ збагатився новими молодими членкинями, які вже перед тим були активні в парафії, а тепер у нашому відділі перебрали провід. Наталія та Ольга були дуже працьовитими та завжди позитивно налаштовані, і наш відділ їм за це вдячний.

Оксана Кузичин, 65-й Відділ, Нью Джерзі

Сумно писати про видатних і заслужених членкинь нашого відділу, які відходять на Вічну Ватру і яких нам буде дуже бракувати.

Наталія Головінська (з дому Петровська) останні роки проживала в домі своєї доньки Марусі і там в оточенні родини пішла з життя. Залишила у смутку доньку Марусю і сина Юрія з родинами, а також онуків і правнуків.

Народилася у Калуші (Україна) і, як багато інших родин, під час

КВІТКА ЦІСИК

Людмила Шостацька, поетеса, дослідниця, публіцистка, м. Хмельницький

Ця Квітка рано відцвіла.
Вона – посланниця із раю,
Вона і є, й її немає,
Пелюстка впала із крила
На грішну землю в тиху ніч,
Хтось пісню чув – вона співала,

Немов промінчик із опала
І мерехтіло сяйво свіч.
Зітхали квіти, «Оскар» думав:
«Така знайшла її з планид»,
Десь скрипка плакала навзрид,
Смичок зганяв весь сум на струнах.

КВІТКА ЦІСИК — американська співачка українського походження, популярна виконавиця рекламних джінглів у США, оперна та блюзова співачка, виконавиця українських народних і популярних пісень. Народилася 4 квітня 1953 р. (Квінз, Нью Йорк), померла 29 березня 1998 р. (Мангеттен, Нью Йорк).

НАШИМ ДІТЯМ

ЯК ЯЄЧКО ПИСАНКОЮ СТАЛО

Віршована казка

*Людмила Ряба, вчителька початкових класів, яка безмежно любить дітей і свою роботу.
Науковий ліцей імені Чурюмова, м. Київ*

Весняне сонечко ген пнеться вгору,
Усі: малі й великі у цю пору,
Готуються до Великодня, поспішають,
Печуть паски, хатину прибирають.

На стіл матуся рушничок прослала,
І пасочки на нього поскладала.
Потріскують, пишаються красою,
Неначе сонечко, що вмилось росюю.

Сашко й Катруся крашанки складають,
Котру до кошика покласти, вибирають.
Кладуть червоні і одну — біленьку,
Нехай буде яєчко звичайненьке.

Поклали в кошик і побігли гратись.
Аж тут яєчко почало штовхатись,

Пробралось між крашанок нагору
І покотилося мерщій із двору.

Не хоче, бачте, білим залишатись,
А забавлю у пишні шати вбратись.
Котиться яєчко мало звичку,
Аж раптом геть заплуталось в травичку.

Яка вона зелена і яскрава!
І тут воно травичку запитало:
— Чи можеш ти красою поділитись?
Не хочу зовсім білим залишитись.

Травичка з радістю яйце обдарувала,
Травинки унизу намалювала,
Тепер воно зелену фарбу має,
Таке втішне, аж з радості співає!

**Автор: Любі малята, зелений колір на пи-
санках — символ весни, надії та життя.**

Котилося яєчко далі світом.
І опинилося перед яскравим цвітом:
Весняні квіти буйно яскравіли,
Немов би вразити яєчко захотіли.

— Яка краса! — яечко милувалось,
І з кольорів яскравих щиро дивувалось.
Аж тут одна із них яечко обійняла,
І враз на ньому квітка забуяла.

Автор: Дорогі діточки, квітка на писанці — то символ дитинства та любові.

Яечко собі далі покотилось,
З листком дубовим у гаю зустрілось.
Обдарувало листя його любо,
Тепер ще є узор — дарунок дуба.

Автор: Милі діти, дубові листочки на писанці символізують довголіття і силу.

Котиться далі яечко по світу,
Має надію когось ще зустріти.
Сонце весняне його зігріває
І жовтою фарбою враз наділяє.

Автор: Як ви гадаєте, дітки, що на писанці символізують сонечко та жовта фарба? Вони є символом тепла і всього найкращого у житті.

Ще довго наше яечко котилось
Аж далі — затихло, дуже стомилось.
І раптом почуло співи пташині
Яких воно ще не чуло до нині.

— Пташко маленька, над світом літаєш,
Піснями дзвінкими розвеселяєш.
Чи можеш свій образ подарувати,
Щоб могло я усім про твій спів розказати?

Пташка злетіла, крильцями змахнула
Торкнулась яечка і в небо гайнула.
А там, де торкнулась — пташина маленька,
Хоч не співає, а тішить серденько.

Автор: Дорогі малята, пташечка на писанці символізує людську душу та оберігає від усього злого.

Ось баранець зустрівся на дорозі,
Він захистити будь-кого у змозі.
Яечко проказало: — Гарні ріжки,
Дай поносити їх хоч трішки!

Хоч баранець не може їх віддати,
Та дуже легко їх намалювати.
І ось втішне яечко через край,
На ньому ріжки швидше відшукай!

Автор: Любі діточки, баранячі ріжки на писанці — то символ молодих пагонів та родючості.

Котилося яечко, любувалось
І дуже своїм виглядом втішалось.
Котилося аж до самого дому.
Не зупинялось, не зважаючи на втому.

Аж ось у двір тихенько закотилось,
В кутку далекім причаїлось,
А там — до хати, в кошик, — стільки й діла,
Так, нібито нікуди й не ходило.

Сашко й Катруся від душі зраділи,
Як писанку у кошику уздріли:
— Яка ж красива, рідна і пригожа!
На щедру землю українську схожа.

А ще — на дім, на маму і на тата,
Родину ту, де в радості ростуть малята.
А ще — на світле Великодне свято,
Дай Бог усім діждати й святкувати!

ВЕЛИКОДНЯ СИРНА ПЛЕСКАНКА З КМИНОМ

Маріанна Душар, авторка кулінарного дослідницького проекту «Пані Стефа» (panistefa.com)

Сирна плесканка – один із традиційних «мешканців» великоднього кошика, менше у Львові, а більше в околицях. Ось що пишуть у книжці «Матеріяли до української етнології» про паску у Дрогобицькому повіті, с. Вороблєвичі: «Сир печений» приготують із свіжого сиру, до якого дають трохи сметани, родзинків, цукру, зрізовцю і жовтого порошку, що купують у місті (шафрану). Перемішаний вже сир дають до мокрої стирки, обмивають, в кінці шматки зв'язують. Коли плесканка вже округла, кладуть на кружок і вставляють у піч, де обертають, щоби з двох сторін випік ся. Коли шматка рум'яна, то знак, що сир готовий. Тоді віддирає ся шматку обережно, щоби сир не лупив ся, а для певности скроплюєть ся ще трохи водою, щоби стирка скорше відорвала ся».

Зазвичай робили дві плесканки — солодку і солону, пекли у шматку тканини, як описано вище, або в глибоких посудинах і так ставили в кошик. Я ж роблю плесканку солоною та печу її в маленьких формах, щоби помістилася у не надто великий кошик.

Частим переписом є не печена сирна плесканка, коли сир, яйця, масло, сіль (або цукор) розтирають, потім складають у марлю і ставлять під гніт на ніч, щоби відійшла жентиця (сирватка). Але мене сирі яйця в цьому переписі лякають, тому я волю печену.

Отже, на 4 сирні плесканки, що випікають у круглих формах діаметром до 2,5 дюймів і висотою близько 2 дюймів, треба:

14 унцій сиру фермерського (масного, не мокрого)

2 яйця

2 унції масла

1 зварена картоплина (або 1 ст. ложка картопляного пюре, або 1 ч. ложка крохмалю)

сіль, кмин, перець чілі подрібнений.

Сир перетерти через сито або зблендерувати, щоби не було крупок. Розтерти з розм'якшеним маслом, картоплею, додати яйця, посолити, додати частину кмину та все добре вимішати.

Форми добре змастити маслом, викласти сирну суміш, зверху притрусити кмином і подрібненим перцем чілі (якщо любляете гостре).

Пекти при температурі 340° F 30—40 хв, допоки верх плесканки гарно не схопиться. Під час випікання плесканка спочатку ростиме, а потім впаде. До столу подається холодною.

Якщо хочете спекти солодку плесканку, то приготування майже таке саме. Але треба 2 жовтки розтерти з цукром (3,5 унції) до побіління, додати дрібку ванільного цукру або есенції, вмішати масло, перемелений сир, ложку картопляного пюре або крохмалю, усе добре вимішати й додати збиті до щільної піни білки. Можна також додати родзинки.

То ж смакуйте плесканку на Великдень! А у не святочний час вона чудово підійде до сніданку. Я люблю намастити паску маслом, зверху покласти шматочок плесканки, потім плястерок (шматок тонко відрізаної) шинки, ложечку білого хрону... А ви?

Translations of recipes in *Our Life* are available on the UNWLA website, unwla.org; click on the Projects tab and scroll down to the Culture section (unwla.org/project-groups/cultural).

**ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ**

Почесні голови СУА:
Анна Кравчук, Ірина Куровицька, Маріанна Заяць
Наталія Павленко – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Надя Нинка	1-ша заступниця голови
Валентина Табака	2-га заступниця голови для справ членства
Оленка Крупа	3-тя заступниця голови для зв'язків з громадськістю
Орися Сорока	секретарка
Рената Заяць	скарбник
Карен Челак	фінансова секретарка
Оксана Лодзюк Кривулич	вільна членкиня

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ярослава Глинська	Детройт
Ольга Михайлюк	Філадельфія
Лідія Слиж	Нью Йорк
Оксана Коник	Нью Джерзі
Галина Ярема	Огайо
Катерина Івасишин	Чікаґо
Катерина Таньчин	Нова Англія
[посада вакантна]	Центральний Нью Йорк
Наталія Сантарсієро,	зв'язкові віддалених
Ірина Халупа	відділів
Оля Черкас	зв'язкова вільних членкинь

РЕФЕРЕНТУРИ

Маріанна Третяк *	адвокація
Орися Сорока	архівна
Людмила Рабій	мистецтва та музею
Оксана Пясецька	у справах культури
Людмила Вусик	у справах освіти
Оксана Лодзюк Кривулич *	зі збору коштів
Роксолана Шеверак *	дослідження та управління даними стипендій
Надя Яворів	
Діанна Кордуба Савицька	соціальних засобів комунікації
Ока Грицак	суспільної опіки

* Голови спеціальних референтур будуть обрані на наступній Конвенції СУА.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Віра Н. Кушнір	голова
Христина Бойко	членкиня
Софія Кошів	членкиня
Іванка Олесницька	заступниця членкині
Ксеня Раковська	заступниця членкині

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP/
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: nazustrich@verizon.net

**NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN
NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.**

Honorary Presidents:
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj, Marianna Zajac
Natalie Pawlenko – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Nadia Nynka	1st Vice President
Valentyna Tabaka	2nd VP — Membership
Olenka Krupa	3rd VP — Public Relations
Orysa Soroka	Secretary
Renata Zajac	Treasurer
Karen Chelak	Financial Secretary
Oksana Lodziuk Krywulych	Officer-at-Large

REGIONAL COUNCIL PRESIDENTS

Yaroslava Hlinska	Detroit
Olga Mykhaylyuk	Philadelphia
Lidia Slysh	New York City
Oksana Konyk	New Jersey
Halyna Yarema	Ohio
Katherine Iwasyszyn	Chicago
Kateryna Tanchyn	New England
[vacant]	Central New York
Natalie Santarsiero	Branches-at-Large Co-Liaison
Irena Chalupa	Branches-at-Large Co-Liaison
Olya Czerkas	Members-at-Large Liaison

STANDING COMMITTEE CHAIRS

Marianna Tretiak *	Advocacy
Orysa Soroka	Archives
Liudmyla Rabij	Arts and Museum
Oksana Piaseckyj	Culture
Liudmila Wussek	Education
Oksana Lodziuk Krywulych *	Fundraising
Roksolana Sheverack *	Research & Data Management
Nadia Jaworiv	Scholarship
Dianna Korduba Sawicky	Social Media
Oka (Olga) Hrycak	Social Welfare

* Special Committee Chairs pending election at the next UNWLA Convention.

AUDIT COMMITTEE

Vera N. Kushnir	Chair
Christine Boyko	Member
Sophia Koshiw	Member
Ivanka Olesnycky	Alternate Member
Ksenia Rakowsky	Alternate Member

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
212-228-0110 / Fax: 212-228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

LIBRARY MONTH CALL TO ACTION

Soyuzianky!

April is library month. This April, we are offering you tools to advocate, educate, and cultivate through your local library.

Here are 4 things we encourage you to do at your local library:

1. Request Ukrainian books and books about Ukraine

The UNWLA Advocacy Committee has put together a comprehensive toolkit to walk you through the process of requesting books. It includes a step-by-step guide, suggested reading lists, and appeal letters. You can access the toolkit on the UNWLA website, unwla.org, under Projects > Advocacy, or ask your Branch president.

2. Keep Ukrainian books circulating

Books that have not been checked out in over a year often get pulled and sold. Coordinate Branch members and other members of the Ukrainian community to check out Ukrainian books and keep them in circulation. Keep a record of all the books you checked out during the year!

3. Organize an exhibit relating to Ukraine

Many of our members already work with their local libraries to organize exhibits of Ukrainian culture and history. Most public libraries have a variety of options for exhibiting photographs, posters, and other items. Aim for at least one or two library exhibits per year.

4. Offer to host Ukraine-related events and programming

Whether it's a children's story hour or an adult event, public libraries are always looking for programming. These events are a great way to introduce Ukraine's unique culture, history, and creativity to our local American communities.

